

Niech żyje rząd robotniczy i włościański!

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 — 3 po pol. Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy. Kasa czynna od 11 do 1-ej
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ROBOTNIK

CENTRALNY ORGAN P.P.S.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

Warszawa, ul. Warecka № 7
Redakcja — tel. 176-70.
Administracja — tel. 120-13
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 20 groszy.

Żądamy niezwłocznego rozwiązania Sejmu i Senatu. Żądamy niezwłocznych wyborów do nowego Sejmu.

SILNY RZĄD.

Ciągle obija się nam o uszy frazes o „silnym Rządzie”. Zapewniają nas, że treścią i celem projektów zmiany Konstytucji jest „silny Rząd”. Dotychczasowa Konstytucja rzekomo uniemożliwiała tworzenie „silnych Rządów” — trzeba ją tedy zmienić w tym duchu, aby się stała wyłęgarnią „silnych Rządów”.

Pomimo jednak ciągłego używania i nadużywania tej formułki, nikt nie pofatygował się wyjaśnić, co to właściwie znaczy „silny Rząd” i jakie są cechy, warunki i zadania jego siły. Najlepszym dowodem bezmyślności, z jaką używa się tego frazesu, jest to, że połączono z nim drugi frazes: o **silnym Sejmie**, aby jeszcze bardziej zamącić wszelki sens.

Powiedzmy odrazu, co my rozumiemy przez „silny Rząd” i w jakim znaczeniu pojęcie to przestaje być frazesem i pustym ogólnikiem, a staje się czemś określonym. **Silny Rząd to Rząd, który ma wolę i zdolność kierowania.** Albowiem Rząd jest nie tylko władzą wykonawczą w ścisłym i dosłownym znaczeniu tego pojęcia. Cechą znamioną Rządu, stojącego na czele zarządu, czyli władzy wykonawczej, jest **kierownictwo życiem państwowem.**

Dając takie określenie, stwierdzamy chyba dostatecznie, że dalecy jesteśmy od pojmowania Rządu, jako „komisji sejmowej”, jak to podobało się powiedzieć p. min. Makowskiemu.

Rząd, który chce i umie spełniać swoje zadania należycie, to jest kierować, jest Rządem silnym.

Ale oczywiście kierownicza rola Rządu ściśle jest związana z ustrojem państwowym. Inaczej ta rzecz przedstawia się przy absolutyzmie monarchicznym, inaczej przy dyktaturze, inaczej w monarchji konstytucyjnej, inaczej w Republice demokratycznej.

Kto by w Republice demokratycznej w imię „silnego Rządu” dążył do **wszechwładzy ministrów**, ten albo sam się potrzaska, albo potrzaska Republikę demokratyczną.

Daremnnie tow. Daszyński pytał w swojej wspaniałej mowie sejmowej, jaki to system polityczny leży u podstawy rządowego projektu zmiany Konstytucji. Nie odpowiedziano mu. A raczej odpowiedziano mu bzdurstwem, że można Rządowi nadać olbrzymią władzę prawodawczą, że można do minimum sprowadzić długość sesji sejmowych i t. d. i t. d. — a jednocześnie być zwolennikiem parlamentaryzmu!

Chjena wysunęła swoje projekty zmiany Konstytucji w imię swego faszystowskiego ideału, Ch. N. w imię swoich dążeń monarchicznych, nawet taki „Piaś” ma swój mizerny cel wyjścia z kłopotów przez osłabienie demokracji. Ale w tym obozie nie mówi się, że potrzebne są reakcyjne zmiany w Konstytucji, aby zakwitła — demokracja. A tak właśnie stawia sprawę p. Makowski.

Z projektu rządowego wynika, że „silny Rząd” w rozumieniu obecnego gabinetu polega na — utuczeniu go przywilejami i na niezależności od Sejmu, na tem, żeby jaknajdłużej mógł się obywać bez Sejmu.

Kierownictwo zmienia się tu we wszechwładzę. Wychodzi się tu z założenia, że Rząd może kierować życiem państwowem tylko wtedy, gdy stoi ponad Sejmem i możliwie jaknajdłużej poza jego kontrolą.

No tak! W tych warunkach rządzić jest dziewnie łatwo, łatwo jest być „silnym”, gdy się chce rządzić w tak „prosty” sposób. Wogóle o wiele jest łatwiej rządzić przy absolutyzmie czy dyktaturze takiej lub innej, niż w znacznie zawilszych formach demokracji. Inna rzecz, do czego takie „łatwe” rządy prowadzą i czem się kończą...

Ale chceć być jednocześnie Rządem demokracji parlamentarnej i absolutyzmu ministerjalnego — to jest zadanie niemożliwe! Tuzyc Rząd przywilejami nie znaczy tworzyć Rząd silny, to znaczy tworzyć rządy osobiste, o niewiadomym kierunku i niewiadomych konsekwencjach.

Różni byli ministrowie stworzyli u nas legendę, że Konstytucja nie pozwalała im rządzić, że nie dawała im dość „swobody ruchów”. Otóż jeżeli uprzytomnimy sobie, ile i jak ważnych czynności Konstytucja powierza Rządowi — to przekonamy się łatwo, że Rząd u nas miał zawsze ogromną władzę. Faktycznie jednak nasi ministrowie mieli **większą władzę**, niż dawała im Konstytucja, szczególnie w dziedzinie gospodarczo - skarbowej. Najjaskrawszym tego przykładem były pełnomocnictwa, dwukrotnie (a w drugiej serii — **zupełnie niepotrzebnie**), dane p. Wł. Grabskiemu.

Jest więc zupełną nieprawdą, jakoby Konstytucja lub praktyka naszego życia państwowego nie dawała możności Rządowi „pokazania, co umieją”. Jeżeli Rządy nasze nie umiały przeważnie korzystać ze swojej władzy na to, aby być „silnymi Rządami”, to jest umieć należycie kierować życiem państwowem, to winna jest nie Konstytucja, lecz brak w Rządach „silnych ludzi”, mających program i charakter, i **przemocne wpływy reakcji** — w Sejmie, ale daleko bardziej jeszcze w **administracji i sądownictwie.**

Rząd, który tego ostatniego nie chce zrozumieć, który „siłę Rządu” zakłada na mechanicznem pomnażaniu przywilejów rządowych, a nie na wyraźnym kierunku społecznym i politycznym, który swoim projektem zmian w Konstytucji znalazł się w najbliższym sąsiedztwie Dubanowiczów — nie jest „Rządem silnym” w znaczeniu dobrego kierownika - reformatora, pomimo nawet, że w nim zasiada człowiek istotnie silny, Marszałek Piłsudski, który nadaje ton Rządowi.

naprawmy! Następują przyjazne kiwnięcia w kierunku przedłożenia rządowego. Ale tuż zastrzeżenia. Prawo rozwiązywania — zgoda, ale z decyzją Senatu. Prawo weta — zgoda, lecz z Trybunałem Konstytucyjnym (!). Prawo dekretowania — zgoda, lecz z ograniczeniami, którym na imię Rada Stanu. Na końcu — powołne uprzejmości dla Rządu.

P. minister **Makowski**. Dyskusja wyświetliła wiele punktów bardzo głęboko i dokładnie. Rząd chce się ograniczyć do czterech punktów. Nie wątpi, że podstawą pozostaje przedłożenie rządowe. Co do prawa budżetowego, kwestja 4 czy 5 miesięcy jest kwestją rachunku. Szczegóły powinny należeć do regulaminu. Zgadza się na ustalenie czasu budżetowego dla Senatu. Rząd wcale nie chce ograniczać sesji nadzwyczajnych. Przy ilości posłów, którzy mogą żądać sesji nadzwyczajnej, przy terminach itd. Rząd się nie upiera. Sprawę rozwiązania Sejmu Rząd uważa za bezsporną; o szczegóły nie chodzi. Veto zawieszające — to potrzeba wysłuchania głosu władzy wykonawczej. Byłoby to zastąpienie (!!) referendum, którego wprowadzenie byłoby narazie utrudnione. W praktyce veto będzie stosowane bardzo rzadko. O prawie dekretowania art. 3 Konstytucji mówi tak niewyraźnie, że wymaga wyjaśnienia. Dlatego trzeba to prawo jasno ustalić w Konstytucji. Rząd nie proponuje nieograniczonego prawa dekretowania; Sejm będzie mógł ustalać materję dla pełnomocnictw. Art. 5 przedłożenia rządowego ma charakter artykułu przejściowego. Rząd gotów jest zgodzić się na to, by wyodrębnić art. 5 w osobną ustawę. Min. Makowski chciał, jak powiada, narazie sformułować pozytywnie zakres pełnomocnictw, ale to się okazało zbyt trudne; pozostaje sformułowanie negatywne, t. j. przez wyłączenie różnych dziedzin z zakresu pełnomocnictw. Ale to wyłączenie jest zadaniem Sejmu, nie Rządu.

Wogóle mowa p. Makowskiego była poszukiwaniem kompromisu. W stosunku do innych pomysłów zmiany Konstytucji Min. zajmie stanowisko w dyskusji szczegółowej.

Tow. **Czapiński**. Przed kilkoma laty, w pierwszym Sejmie, zasady główne naszej Konstytucji uchodziły za szczyt mądrości politycznej. Teraz dokonano skoku myślowego i widzi się zbawienie w ograniczeniu władzy ustawodawczej. W istocie zagadnienie podstawowe naszego życia — to zagadnienie gospodarcze. Zmiana formy politycznej nie usunie trudności gospodarczej. P. Makowski starał się w nas wnieść, że Rząd zmierza tylko do usprawnienia działalności ustawodawczej. Ale charakterystycznym jest, że prawica przystąpiła się do projektów rządowych. P. Konopczyński i Dubanowicz przychodzą z całą walizką jaskrawo reakcyjnych pomysłów. P. Chaciński i p. Dębski nawet chcą zniszczyć nieetykalność poselską. Coś tkwi w uścisku miłosnym trzech profesorów: Makowskiego, Konopczyńskiego, Dubanowicza (**wesołość**). Tow. Czapiński krytykuje surowo poszczególne punkty przedłożenia rządowego. Poczem powraca do sprawy nieetykalności poselskiej. Projekt p. Chacińskiego wygląda napozór niewinnie: coś się wykreśliło, coś się dodało, a — pokazuje się, że w rezultacie nic nie zostało. W istocie nieetykalność poselska przestaje istnieć. Lepiej zaproponujcie zupełnie znieść odnośny artykuł. P. Dębski chce jednomandatowych okręgów, ażeby — rzekomo — znieść klasę polityków zawodowych. W praktyce okręgi jednomandatowe właśnie rozproszkują parlament, wyniosą na powierzchnię różne wielkości lokalne. Tow. Czapiński stawia imieniem PPS następujący wniosek:

„Komisja postanawia: przystąpić do dyskusji szczegółowej tylko nad wnioskami, dotyczącymi zmiany art. 26 Konstytucji; zaproponować Sejmowi przejście do porządku dziennego nad wszystkimi innymi wnioskami konstytucyjnymi; przystąpić niezwłocznie po załatwieniu sprawy art. 26 do omówienia wniosków o rozwiązanie Sejmu”.

P. Strojński „uzupełnia” wywody p. Dubanowicza i broni koncepcji Rady stanu, poczem wygłasza dłuższe przemówienie przeciwko

wczorajszemu artykułowi wstępnemu „Kurjera Porannego”.

T. **Kronig** popiera energicznie stanowisko P. P. S. Żąda zniesienia szykan szkolnych. Dekrety z mocą ustawy nie mogłyby w żadnym razie zmieniać ordynacji wyborczej, nakładać podatków, zmieniać ustawodawstwa socjalnego.

Po ukończeniu dyskusji ogólnej p. **Szrajber** (Klub żyd.) zapytuje przewodniczącego, w jaki sposób wnioski klubów wpłynęły do komisji. Nie było bowiem pierwszego czytania.

Przewodniczący p. **Głabiński** odpowiada, że — według interpretacji Marszałka — terminy zostały dochowane. Jest rzeczą całego Sejmu kwestionować decyzję Marszałka.

Po przerwie obiadowej przystąpiono do głosowania, w obecności p. premiera **Bartla** i min. **Makowskiego**.

Wniosek Z. P. P. S. upadł. Oddano na niego 9 głosów: (P. P. S., Str. Chł., Klub żyd., Ukr.). Wniosek p. **Bagińskiego** o przejście do porządku dziennego nad wnioskami klubów i referenta upadł również. Większość komisji (Zw. L. N., Ch. D., Dubadecy, Piast), wzięła za podstawę wnioski referenta.

Przystąpiono z kolei do debaty szczegółowej.

Wniosek referenta do art. 4 przeszedł bez sprzeciwów.

Wniosek do art. 11 (skreślenie głosowania proporcjonalnego) przeszedł 13 głosami przeciw 12!

Wniosek do art. 12 (podniesienie czynnego prawa wyborczego do lat 24) przeszedł 17 głosami przeciw 12.

Wniosek do art. 13 (podniesienie biernego prawa wyborczego do lat 30) przeszedł 18-tu głosami przeciw 12.

W obu wypadkach N. P. R. głosowała z prawicą (pos. Michalak).

W dyskusji nad powyższymi dwoma punktami tow. **Lieberman** zwrócił uwagę, że podniesienie cenzusu wieku pozbawia prawa głosowania około 800.000 obywateli. Jest to zupełnie radykalna zmiana w ustroju.

Wniosek do art. 19 (zastąpienie Sądu Najwyższego przez Trybunał Administracyjny przy badaniu wyborów zaprotestowanych) upadł prawie jednomyślnie po wyjaśnieniach tow. **Liebermana**.

Wniosek prawnicowo - centrowy o sroawadzenie niemal do zera nieetykalności poselskiej wywołał gwałtowną dyskusję. Wrażenie bardzo duże wywarła mowa tow. **Liebermana**, który poprostu zdruzgotał argumenty posłów prawnicowych (Konopczyńskiego i Błazewicza). Komisja jednak **wniosek przyjęła** większością 17 głosów przeciw 13. N. P. R. wstrzymała się od głosowania.

Głosowania te zresztą wykazują brak większości 3/4 na pełnym Sejmie.

M.

Komisja Konstytucyjna.

Pierwszy podczas wczorajszej debaty przemawiał p. **Dębski** („Piast”). Wypowiedział się za sformułowaniem p. Chacińskiego. Chce dążyć do uzgodnienia z przedłożeniem rządowym. Występuje przeciwko głosowaniu proporcjonalnemu.

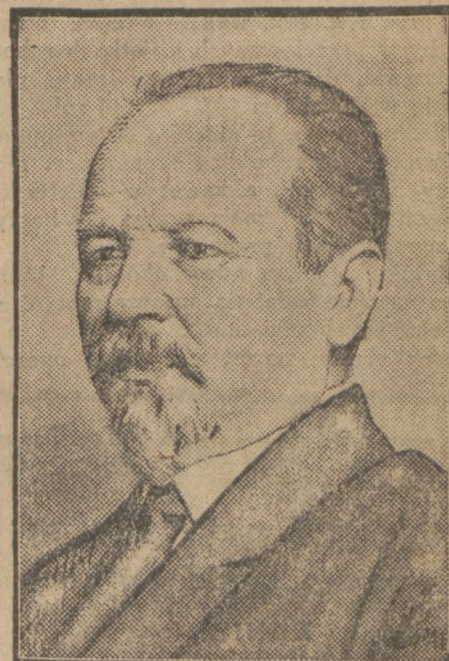
P. **Wrona** (Str. Chł.) będzie głosował tylko za prawem rozwiązywania Sejmu przez Prezydenta, ale nie w sformułowaniu rządowym, bo to sformułowanie nie daje Sejmowi prawa samorozwiązania się.

P. **Chrucki** (Ukr.) oświadcza, iż każda mniejszość, jako taka, bronić musi prawa. Dla Ukraińców rządy parlamentarne są lepsze od rządów dyktatorskich.

P. **Popiel** (NPR) bardzo gwałtownie atakuje pomysły zmiany ordynacji wyborczej.

Krytykuje przedłożenie rządowe, zwłaszcza umieszczenie w tekście konstytucyjnym sprawy pełnomocnictw. Jest za pełnomocnictwami, ale nie w Konstytucji.

P. **Dubanowicz** głosem smętnym i nieco zbolalym cofa się wstecz do dziejów Senatu i walki o Senat. Stąd wynikł art. 125 Konstytucji o specjalnych prawach przyszłego Sejmu. Co do rozwiązywania nie można dla następnego Sejmu robić wyjątków. Obawia się, że przyszły Sejm znowu zajmie się naprawą Konstytucji. Lepiej to już zrobić teraz, zaraz. „Jesteśmy, jak ptak, który ciągle naprawia gniazdo, a czas już najwyższy znieść jaja”. Boleje, że demokracja „nie rozumie” potrzeby zmiany ordynacji wyborczej. Ma przeto z dyskusji wrażenie tragiczne. Przynajmniej część

Nowy Minister 'Oświaty profesor Antoni Sujkowski.

DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZKU ROBOTNIKÓW ROLNYCH.

Na zjeździe Związku rob. rolnych tow. Kwapiński dał obszernie i nader ciekawe sprawozdanie z działalności Związku od początku 1924 r. do 31 grudnia 1925 r.

Sprawozdanie to powinno zainteresować szersze koła robotnicze — i dlatego podajemy je tutaj w streszczeniu.

Po scharakteryzowaniu działalności organizacyjnej biura Zarządu Gł. i 69 oddziałów Związku ze 142 stałymi pracownikami, tow. Kwapiński wskazuje rozrost organizacji pod względem terenów, objętych organizacją, liczby członków, oraz organizowania małorolnych i bezrolnych. Związek cieszy się coraz większym zaufaniem członków i zyskuje na znaczeniu tak w Rzeczypospolitej Polskiej, jak i na terenie Międzynarodówki rob. rolnych, w której pod względem ilości członków stoi na 3-em miejscu.

Składka członkowska w omawianym okresie nie była podnoszona, a pomimo to wpływy gotówkowe Związku znacznie wzrosły. W dochodach normalnych Związku figurują pozycje: w r. 1924 od 1 maja do 31 gr. 202.935 zł. 56 gr., w całym zaś 1925 r. 355.088.22 zł. Największe są wydatki na administrację, pensje funkcjonariuszów i rozjazdy, bo pochłaniają łącznie około 75% wszystkich dochodów Związku.

Wkładki do Kasy Zapomogowej, wprowadzonej od 1 grudnia 1924 r., w r. 1925 dały łącznie dochodu 75.579.62 gr., z czego na zapomogi, których wypłacanie rozpoczęto od 1.VII 25 r., wydano 30.864.94 gr.

Na czoło prac Związku wysuwa się walka o umowy zbiorowe i ich wykonanie.

Umowy zbiorowe nigdzie nie zostały pogorszone. Rok rocznie obejmowany jest coraz większy teren i coraz liczniejsze rzesze umowami. Gdy w r. 1924 umowami objęte było ok. 65% wszystkich robotników, to w 1925 i do chwili obecnej w 1926 r. objęto umowami ok. 83% robotników rolnych, pracujących w Polsce.

Czterotygodniowy strajk przeciw krzywdzącemu orzeczeniu w kwietniu 1925 r. Nadz. Kom. Rozi., aczkolwiek nie rozwinął się należycie, jednak dał bardzo dobre rezultaty: spowodował bowiem dodatkowe orzeczenie i przekonał obszarników, że ostatecznie lepiej jest dla nich zawrzeć umowę polubowną, niż narażać się na walkę.

Na oddziałach organizacja prowadziła energiczną walkę o wykonanie umów. Zatar-gów załatwiono polubownie w 1924 r. 1961 wartości 169.354 zł., w 1925 r. spraw 1774 wartości 198.078 zł. Na powiatowych komisjach rozjemczych wygrano 80% spraw zgłoszonych, a mianowicie w 1924 r. 3971 spraw wartości 531.480 zł., a w 1925 r. 3802 sprawy wartości 636.416 zł., przeważnie nie wchodzą tu w rachubę sprawy, wygrane na terenie b. zaboru pruskiego, gdzie sprawy te załatwiane są w sądach. Ze spraw, wygranych na komisjach żółte związki (NPR i Chadey) wcisnęli egzekwować należność przez komorników.

Ziemią e oddawna prowadzi energiczną walkę przeciw Komisjom Rozi., a rządy idą im pod tym względem coraz bardziej na rękę, asygnując coraz to mniejsze sumy na ten cel. A zaznaczam, że wielu ziemian wypłaca należność wyłącznie pod grozą przegrania sprawy w Komisji Rozi.

Ustawa o Komisjach Rozi. przewiduje, że biorą w niej udział wszystkie zainteresowane Związki, lub przedstawiciele, wybierani w głosowaniu powszechnym przez robotników. Korzystając z tego, w niektórych miejscowościach żółte związki (NPR i Chadey) wcisnęli się do Komisji, choć nie posiadają w danych powiatach członków. Związek tam, gdzie żółci specjalnie szkodzi robotnikom, zażądał wyborów i zdobył wszędzie wszystkie mandaty.

Mówiąc o reformach rolnych, tow. Kwapiński omawia nasze zasadnicze stanowisko w tej sprawie. Wobec dzięki parcelacji i braku jakichkolwiek podstaw prawnych do obrony członków, Związek domagał się uchwalenia nowej ustawy, która aczkolwiek nader lichy, jednak podstawy te dawała.

Nim to nastąpiło, Związek po usilnej walce, doprowadził wreszcie do tego, że w końcu 1924 r. Min. Ref. Rol. wydało okólnik, nakazujący, by w parcelowanych majątkach robotnicy dostawali ziemię na 5-letnie spłaty, płacąc I ratę w wysokości 10%. W pół roku później Min. wyjaśniło, że nietylko ordynariusze, lecz również inni robotnicy (komornicy, rzemieślnicy, folwarczni, a nawet w niektórych wypadkach dñiów!) mają prawo do korzystania z powyższych przepisów.

Ostatnio wydało nowy okólnik, który dość przyzwolnie załatwia sprawy robotnicze w parcelowanych majątkach.

Rzecz prosta, nawet posiadając oparcie

prawne, Związek wiele pracy wkładał, aby wywalczyć dla robotników ziemię. Obszarnicy bowiem, a także i spółki parcel. wykreślali się od tego obowiązku, jak mogli: wyrzucali z pracy robotników przed przystąpieniem do parcelacji, sprzedawali ziemię chłopom zamożnym, stwarzając fakty dokonane, podawali w urzędach fikcyjne dowody, iż bogaci nabywcy są ugodzeni jako robotnicy i ziemia im się należy, przenosili robotników do innych majątków, w których redukowali innych robotników itp.

Jednocześnie zaczęły po Polsce rozjeżdżać bandy spekulantów rolnych, popierane przez różne stronnictwa ludowe, wykupując ziemię i interweniując przez swych posłów o zatwierdzenie parcelacji z pominięciem robotników.

Z walki tej Związek wyszedł zwycięsko i dziś już tam, gdzie robotnicy są zorganizowani, obszarnik musi nadzielić ich ziemię. W r. 1925 w zorganizowanych folwarkach otrzmywało już ziemię 42% robotników, podczas gdy na początku tego roku i w latach ubiegłych przeciętnie procent ten wynosił 20%. Począwszy od 26 r. w zorganizowanych folwarkach dotąd nigdzie nie sprzedano ziemi z pominięciem robotników. W folwarkach niezorganizowanych dostaje ziemię ledwie 13 proc. robotników. Od r. 1919 do 1926 r. rozparcelowano w Polsce 813.176 ha, co stanowi 8% obszarów dworskich, ale ziemię otrzymało tylko 6.534 robotników, co stanowi 1 procent wszystkich robotników rolnych, 2 procent robotników uprawnionych do korzystania z reformy rolnej. W ogólnej liczbie różnych nabywców robotnicy rolni stanowią tylko 4%, t. j. zaledwie dwukrotną liczbę urzędników, oficerów i różnych wpływowych jednostek. Stosunek ilości nabytych gruntów przedstawia się znacznie gorzej.

Prócz tego Związek w dziale reform rolnych prowadzi energiczną walkę w obronie swych członków w czasie komasacji gruntów, likwidacji serwitutów itd.

W Gł. Komisji Ziemi. Związek ma swego przedstawiciela, a w Okr. Komisjach po 2 lub 1 przedstawiciela. Niestety, uprawnienia Komisji Ziemi. zostały bardzo ograniczone.

W dziedzinie ustawodawstwa robotniczego uzyskano w połowie 1925 r. rozszerzenia ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków na nieobjęte tem prawem dzielnic Polski, natomiast ubezpieczeń na wypadek choroby, inwalidztwa, starości itd., mimo usilnych starań, dotąd nie zdołano osiągnąć. Związek nie zdołał też jeszcze doprowadzić do zabezpieczenia bezrobotnych na wsi i uregulowania wreszcie sprawy zwalniania i godzenia robotników, co usunęłoby dziłki i barbarzyński sposób dotychczasowy, wywołujący rok rocznie trzymiesięczne wrzenie na folwarkach.

Obrona prawna członków jest coraz lepsza. Związek daje specjalne wskazówki Oddziałom, jak w wielu sprawach należy bronić członków, daje prawne uzasadnienia wielu powstałym kwestjom, a jednocześnie udziela porad poszczególnym członkom ustnie lub piśmiennie (przeciętnie 7 dziennie). W sądach bezpłatnie Związek broni członków, gdy chodzi o sprawy, związane z ich działalnością organizacyjną, eksmisje, zatargi na tle umów, gwałty ze strony obszarników, a nawet w wypadkach ogólnie humanitarnych.

W 1924 r. Związek prowadził w sądach 74 sprawy, w 1925 r. — 120 spraw, prócz strajkowych, których było 113 karnych i 188 cywilnych.

W sprawach emigracyjnych tow. Kwapiński wskazuje doniosłą rolę umowy z francuskimi związkami zawodowymi w sprawie tworzenia sekcji polskich i umowy z niemieckim Zw. rob. rolnych o obsłudze robotników polskich w Niemczech przez urzędników Związku, władających językiem polskim. W obu umowach przewidziano, że polscy emigranci muszą otrzymywać takie same warunki pracy i płacy, jakie otrzymują robotnicy miejscowi.

Od Rządu Związek natęczył domagać się zawarcia wreszcie konwencji emigracyjnych, zwłaszcza z Niemcami, dokąd zdąża obecnie przeważna fala emigrantów, oraz powołania stałych konwojentów z pośród kandydatów, przedłożonych przez Związki Zawodowe.

Członkom, wyjeżdżającym na emigrację, Związek ułatwia starania o prawo przejazdu.

Tow. Kwapiński stwierdza, że w tak ciężkim okresie, jaki klasa pracująca obecnie przeżywa, Związek nietylko nie uroził ze zdobytych robotników rolnych, lecz osiągnął nowe zdobycze, przez co zdobywa coraz szersze zaufanie mas pracujących na roli.

Na kilku ostatnich naszych wiecach niedorasta młodzież komunistyczna krzyczała, hałasowała, ale gdy udzielano im głosu — nie przemawiali. Dowiedziawszy się, iż w Łodzi w dn. 27 czerwca za napad na pochód P. P. S. robotnicy nauczyli ich rozumu, chcieli gwałtem w Koninie zostać „męczennikami“.

W tymże samym dniu Rob. Kom. P. P. S. w

Kleczewie zwołał wiec, który, na skutek rozsądnego zarządzenia władz starostwa Słupskiego, z powodu braku odpowiedniej sali w mieście, odbył się pod gołym niebem.

Na wiec zebrało się półtora tysiąca słuchaczy. Przemawiał tow. Nejmark, adwokat z Warszawy. Wielki spokój, jaki panował na wiecu, oraz okrzyki na cześć naszej partii, świadczą, jak dalece społeczeństwo dziś czuje konieczność zrealizowania hasła pepeesowskich.

Po ukończeniu wiecu, przybyłe z okolic tłumy odprowadziły przyjezdnych towarzyszy, prosząc, aby zgromadzenia mogły się odbyć i w ich miasteczkach i osadach.

Posłowie ósemkowi z tego okręgu już nie uciążają od dłuższego czasu wieców, gdyż ludność ich sama rozpedza, za wprowadzanie jej w błąd. Jedynie odbywają się zebrania... za specjalnymi zaproszeniami.

Na wiecu P. P. S. uchwalono rezolucję, domagającą się natychmiastowego rozwiązania Sejmu i przeprowadzenia nowych wyborów.

Wiec zakończono okrzykiem: „Niech żyje P. P. S. — jedyna przedstawicielka proletariatu miast i wsi“!

Z PUŁTUSKIEGO.

(kor. własna)

Stosownie do wezwania C.K.W. odbył się w dn. 27 czerwca w Pułtusku (na rynku) wiec, na którym przemawiał tow. Raczyński, uzasadniając potrzebę rozwiązania Sejmu i Senatu i rozpisania wkrótce nowych wyborów. W tym duchu rezolucja została przyjęta. Przewodniczył tow. Sobstyl.

WIELKA MANIFESTACJA P.P.S. W RASZKOWIE (pow. Włoszczowski).

(kor. własna)

W dn. 27 czerwca odbyła się wielka manifestacja, pod przewodnictwem tow. Pruska. Przybyli włościanie z powiatów Włoszczowskiego, Jędrzejowskiego, Miechowskiego i Olkuskiego, na czele z orkiestrą ze Słupska i sztandarem PPS.; przemaszzerowali przez wieś, wznosząc okrzyki na cześć Sejmu Ludowego i Rządu Chłopsko-Robotniczego. W czasie przemówienia tow. Pruska (który 25 czerwca powrócił z więzienia w Kielcach), piętnującego najazd policyjny na powiat Włoszczowski, ludność, oburzona na postępowanie władz administracyjnych, domagała się wynagrodzenia za straty, poniesione podczas najazdu przez poszczególnych obywateli.

Po przemówieniu tow. Pruska na temat projektowanych zmian w Konstytucji, uchwalono protest przeciwko uszczuplaniu praw ludu i domaganie się natychmiastowego rozwiązania Sejmu i Senatu i rozpisania nowych wyborów na dzień 17 października r. b.

Po rozwiązaniu pochodu urządzono zabawę ludową, na której grały dwie orkiestry.

Zaznaczyć należy, iż ludność parafii Słupskiej jest oburzona na zarządzenie biskupa kieleckiego, który przysłał pokutę dla kościoła w Słupie na miasteczko za rzekome sprowokowanie kościoła w dn. 31 maja (gdyż w czasie manifestacji z okazji wybrania Marszałka Państwa Prezydentem cały pochód, wraz ze sztandarem P. P. S. i bloku lewicy wszedł do kościoła, gdzie wysłuchał niecierpów. Innego powodu nie było!).

DROŻYZNA.

KOSZTY PRODUKCJI MASŁA.

Na skutek zainteresowania się sprawą ceny masła, która doprowadziła ostatnio do aresztowania dyrektora Związku spółdzielni mleczarskich i jajezarskich, w kołach fachowych przeprowadzono przy udziale przedstawicieli władz badanie kosztów produkcji masła. Badania te doprowadziły do wniosku, że koszt własny kilograma masła nie powinien przekraczać 5 zł. Wynika z powyższego, że cena 6 zł. 20 gr. jest rzeczywiście nadmierna i może być uzasadniona jedynie chęcią dorównania cenom masła zagranicą.

S Ó Ł.

Od 6 lipca biuro sprzedaży soli przy Min. Skarbu ustaliło cenę białej soli w wysokości 230 zł., zaś ciemnej soli w wysokości 157 zł. za 10-tonowy wagon, wprowadzając tylko te dwa gatunki i kasując klasyfikację cen na kilka innych, jeszcze dotąd nie notowanych gatunków. Dotychczas ceny soli były różne, liczone je bowiem bez t. z. parytetu, obecne zaś ceny zawierają w sobie również parytet. W ten sposób ujednoliniono cenę soli w całym Państwie, obecnie bowiem sól sprzedawana jest loco stacja odbiorcza, dotąd zaś sprzedaż odbywała się loco kopalnia. Różnicę w cenie stanowiła różnica w przewozie. W każdym razie ceny obecne są wyższe od dotychczasowych, w detalu jednak nie uległy one zmianie.

OBNIŻENIE CENY PIECZYWA.

Od soboty 10 lipca Miejskie Zakłady Zopatrywania Warszawy obniżą cenę chleba pyłowego (za kg.) i naleczowskiego (za 800 gramów) z 52 gr. do 50 gr. oraz siłkowego i razowego z 40 gr. do 39 gr., wreszcie cenę bułeczek, t. z. warszawianek, z 5 gr. do 4 ½ gr. za sztukę (wszystko w detalu).

WARZYWA.

W piątek 9 lipca zanotowano następujące ceny hurtowe na targowisku warzywnym przy ul. Grójeckiej: buraki młode drobne 7—9 gr. (w początkach b. tygodnia 9—15 gr.), grube 16 gr. (20 gr.), cebula I gat. 40—50 gr. (45—60 gr.), II gat. 15—20 gr. (bez zmiany), za pecek, rzodkiewki białe 10—16 gr. (bez zmiany) za pecek, szpinak 25—30 gr. (40—45 gr.) za kg., kalafiori I gat. 25—35 gr. (20—25 gr.), sałata 2 ½ — 3 ½ gr. (1 ½ — 3 gr.) za główkę, ogórki 10 — 15 gr. (33 — 50 gr.) za sztukę, szczaw 30 gr. (bez zmiany) za kg., ziemniaki

11—12 zł. (13—14 zł.) za 100 kg., groch strączkowy 20 — 25 gr. (50 gr.) za kg., kalarepa 20 gr. (30—40 gr.) za sztukę, marchew 13 — 17 gr. (15—20 gr.) za pecek, kapusta biała 16—24 gr. (25—33 gr.) za główkę, pietruszka 20—25 gr. (bez zmiany) za pecek, fasola strączkowa 40—50 gr. (80 gr.) za kg. Ogółem dostarczono 883 wozów. Tendencja zniżkowa.

—:O:—

Sprawy skarbowe.

JAK WPŁYWAJĄ PODATKI W CZERWCU.

Z zestawienia tymczasowego wpływów z danin i monopoli w trzech dekadach czerwca r. b. widzimy, że podatki bezpośrednie przyniosły w pierwszej dekadzie 11,4 miliony zł., w drugiej dekadzie 12,9 mil. zł., w trzeciej dekadzie 18 mil. zł.; podatki pośrednie przyniosły w pierwszej dekadzie 2,7 mil. zł., w drugiej dekadzie 3,4 mil. zł., w trzeciej — 4,2 mil. zł.; cla przyniosły w pierwszej dekadzie 5 mil. zł., w drugiej 3,2 mil. zł., w trzeciej 6,1 mil. zł.; opłaty stemplowe dały w pierwszej dekadzie 3,7 mil. zł., w drugiej 2,9 mil. zł., w trzeciej 3,5 mil. zł.; monopole przyniosły w pierwszej dekadzie 13,1 mil. zł., w drugiej 14,7 mil. zł., w trzeciej 17,3 mil. zł.

Ogółem wpływy z danin i monopoli wyniosły: w pierwszej dekadzie czerwca 36 mil. zł., w drugiej 37,2 mil. zł., w trzeciej 49,3 mil. zł.

—:O:—

Wzrost bezrobocia w Warszawie.

Według danych Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Warszawie w okresie od 28 czerwca do 3 lipca łącznie ogólna liczba bezrobotnych w stolicy wynosiła 18.990, w tej liczbie pracowników umysłowych było 4.650. W porównaniu z poprzednim okresem tygodniowym, liczba bezrobotnych zwiększyła się o 230 (liczba pracowników umysłowych nie uległa zmianie) wskutek wzrostu bezrobocia w grupie włókienniczej w związku z zamknięciem jednej z fabryk, w celu przebudowy, redukcjami etc., natomiast zmniejszyła się w grupie robotników niewykwalifikowanych. W innych grupach bez zmiany.

W okresie sprawozdawczym wysłano, jako kandydatów do pracy, 373 osoby, w tej liczbie pracowników umysłowych 125. Otrzymało pracę 192 osoby (24 na robotach, zorganizowanych przez Magistrat), w tej liczbie pracowników umysłowych 75 (przeważnie kwaterzy). Poszukujących pracy było w ewidencji Urzędu 12.173 (9.374 mężczyzn i 2.797 kobiet), w tej liczbie pracowników umysłowych 3.976. Wydano 38 zaświadczeń dla otrzymania bezpłatnych paszportów zagranicznych przez osoby wyjeżdżające w celach zarobkowych: 12 — do Francji, 8 — do Belgii, 7 — do Rosji, 3 — do Turcji, po 2 do Anglii i Luksemburgu oraz po 1 do Niemiec, Portugalii, Estonii i Jugosławii. Do misji francuskiej w Węjherowie skierowano 2 osoby, udające się do krewnych i 5 w celu objęcia pracy we Francji. Wreszcie wydano 33 zaświadczenia dla 35 osób, udających się do pracy na prowincję. (—)

—:O:—

Zapomogi dla pracowników umysłowych.

Wobec przyznania nowych kredytów na m. lipiec dla bezrobotnych pracowników umysłowych, wypłata przez zarząd obwodowy Funduszu Bezrobocia w Warszawie, przyznanych w czerwcu zapomóg nastąpi według kolejności numerów: 10 lipca — od Nr. 1800 do Nr. 2000, 13 lipca — od Nr. 2000 do 2400, 14 lipca od Nr. 2400 do 2800, oraz 10 lipca — tym posiadaczom małych numerów (do 1800), którzy z różnych względów nie pobrali zapomóg z zachowaniem kolejności numerów. Zapomogi wypłacane będą od 5 do 7 godz. w.

—:O:—

Opłaty w hotelach na bezrobotnych.

Komisariat rządu, w porozumieniu ze Stowarz. właścicieli hoteli, ustalił normę opłat, które pobierane będą w hotelach od każdego meldunku przyjezdnych. Opłata ta wyniesie w hotelach pierwszorzędnym 1 zł., w drugorzędnych 50 gr. od meldunku. Pobór jej już się rozpoczął.

W niedzielę, dn. 11 lipca o godz. 11-ej rano na placu przy kinie, Ochota, ul. Grójecka, odbędzie się

WIELKI WIEC POLITYCZNY.

Przemawiać będą tow. tow. M. Downarowicz, T. Hartleb, S. Kowalew, St. Woszczyńska i radny M. Piłacki.

Rząd a sprawa zatargu w kinach

Min. Przemysłu i Handlu oraz Min. Spraw Zagranicznych przychyliły się do opinii Związków właścicieli kinematografów, że filmy Austrii, Ameryki, Francji i Włoch nie mogą być opodatkowywane przez Magistrat wyżej, niż filmy produkcji krajowej.

Jak wiadomo, filmy krajowe opodatkował Magistrat w wysokości od 10 do 50 proc., a filmy zagraniczne w wysokości 100 proc.

—:O:—

Rozwiązać Sejm i rozpiąć natychmiast nowe wybory.

KONIN.

(Kor. własna)

W dniu 29 b. m. o godz. 3 popoł., w przepelnionej sali kina „Polonia“ odbył się wiec sprawozdawczy posła tow. Smulikowskiego.

Uchwalono rezolucję C.K.W. P.P.S. w sprawie natychmiastowego rozwiązania Sejmu i Senatu i rozpisania nowych wyborów. Po odczytaniu „Czerwonego Sztandaru“, gdy przewodni-

czący wiecu, tow. Keler z Gosławic, rozwiązał wiec, jakichś dwóch wyrostków komunistycznych zaczęło okrzykami prowokować zebranych. Pomimo wysiłków starszych towarzyszy i milicji, aby zapobiedz awanturze, tłum był tak rozgoryczony, iż prowokatorów poturbowano. Policja jednego poturbowanego zabrała na posterunek, gdzie po sporządzeniu protokołu został zwolniony. Na kilku ostatnich naszych wiecach niedorasta młodzież komunistyczna krzyczała, hałasowała, ale gdy udzielano im głosu — nie przemawiali. Dowiedziawszy się, iż w Łodzi w dn. 27 czerwca za napad na pochód P. P. S. robotnicy nauczyli ich rozumu, chcieli gwałtem w Koninie zostać „męczennikami“.

W tymże samym dniu Rob. Kom. P. P. S. w

Francuski minister finansów Caillaux (pierwszy z prawej strony) oraz dwaj podsekretarze stanu Pietri i Dubain naradzają się nad sprawą stabilizacji franka.

KATASTROFA KOLEJOWA POD ROGOWEM. Wrażenia naocznego świadka katastrofy.

Pociąg krakowski, który najeżdżał na pociąg warszawski wracał do Warszawy pos. tow. Z. Piotrowski, który podaje nam następujące szczegóły i wrażenia z katastrofy:

Mineliśmy właśnie stację Rogów, gdy nagle uczuliśmy gwałtowne wstrząśnienie pociągu. Pasażerowie pospadali z miejsc. Posypały się bagaże z półek. Po pierwszym wstrząsie nastąpił drugi i nagle pociąg stanął. Wskoczyłem razem z innymi współpasażerami na tor. Parowóz naszego pociągu najeżdżał na naprawianym mostku, na którym był chwilowo tylko jeden tor, na koniec pociągu warszawskiego. Trzy ostatnie wagony pociągu warszawskiego przez uderzenie lokomotywy naszej zostały oderwane od pociągu, a dwa z pośród nich, gruntownie strzaskane, leżały na zboczach nasypu. Z wagonów tych rozlegały się jęki rannych i tu przede wszystkim podróżni, którzy wyszli cało z katastrofy, pośpieszyli z pomocą. Akcja była nad wyraz utrudniona. Dostęp do wnętrza strzaskanych wozów zatarasowany i rannych trzeba było wydobywać górą, poprostu wyciągać i z wysokości pierwszego piętra spuszczać ich na ziemię. W ten sposób wydobyliśmy Pawłowską, która wkrótce potem zmarła, i sześciu ciężko rannych pasażerów, z których emerytowany kolejarz Nowak zmarł w dwie godziny później.

Wśród podróżnych był wprawdzie lekarz oraz student - medyk, ale akcja ich była sparaliżowana, z powodu braku środków opatrunkowych, których nie było w żadnym z pociągów. Nie było także w pociągach żadnych narzędzi pomocniczych i trzeba było drągami, używanymi przy naprawie mostu wyważać drzwi, aby się dostać do wnętrza wagonów.

Zorganizowaliśmy doraźną akcję i zawiadomiliśmy telefonicznie już po kilku minutach z najbliższego posterunku Lipce stacje Rogów, Skierniewice i Warszawę. Dopiero po półtorze godziny przybył z Rogowa parowóz z prywatnym lekarzem, ale bez potrzebnej ilości środków opatrunkowych, a w dwie godziny po katastrofie przybył ratunkowy pociąg ze Skierniewic, kiedy już ranni zostali zorganizowanymi siłami pasażerów przeniesieni do pociągu w stronę Kolaszek. Około godz. 11 wiecz. odjechał pociąg warszawski w stronę Kolaszek, a w pół godziny później cofnięto pociąg krakowski do Kolaszek, skąd przez Łódź ruszył do Warszawy.

W katastrofie tej uderza przede wszystkim zaniedbanie ze strony dozoru drogowego. Mostek od dwóch dni był naprawiany, pociągi chodziły po jednej linii i, mimo, że jest to główna arteria komunikacyjna, ze względów zapewne oszczędnościowych tylko jeden człowiek spełniał tam służbę, niezawodnie 12-godzinna. Dozorca ten spełnił swój obowiązek. Obu pociągów jednocześnie przeprowadzić nie mógł. W ostatniej chwili dawał sygnały ostrzegawcze. Maszynista krakowski pociąg automatycznie zahamował, zwolnił przez to bieg, ale katastrofy nie uniknął. Sygnały ostrzegawcze były wprawdzie umieszczone, lecz niedostatecznie widoczne, tembardziej, że

jako tarcze przy nasypie zostały — jak utrzymuje maszynista — przysłonięte parą z lokomotywy. Maszynista nie otrzymał w Kolaszkach ostrzeżenia o naprawie mostku i o mijaniu się z pociągiem warszawskim. Faktem jest, że w czerwcu jeszcze wprowadzono nową sygnalizację, a dotąd ani zawiadowcy, ani służba kolejowa nie otrzymała instrukcji o nowych sygnałach.

Akcja ratunkowa, pomimo szybkiego zaalarmowania, przybyła ze znacznym opóźnieniem.

W 5 godzin po katastrofie spotkałem się z ekspedycją władz kolejowych, udającą się na miejsce katastrofy, która mogła tylko stwierdzić zbrodnicze lekceważenie życia jadących i narażanie kolei na olbrzymie straty materialne, wynikłe z nieracjonalnie pojętej oszczędności na kolejach.

ZABICI I RANNI.

Jak donosiliśmy już, zabici podczas katastrofy zostali:

Zenajda Pawłowska, córka lekarza z Warszawy i Franciszek Nowak, emeryt kolejowy (Czudecz, pow. Strzyżów, Małopolska).

Ciężko ranni są następujący pasażerowie:

1) Szuchta Florentyna, żona pomocnika zawiadowcy stacji Slotwiny pod Kolaszkami; 2) Lorenc Konstanty, maj. Bućczek, pow. Łask; 3) Czosnek Samuel, kupiec z Krakowa; 4) Lewkowicz Zygfryd, Nowy Bogumin na Śląsku Czeskim (obywatel czeski); 5) Więckowski Abram, kupiec, Opatów, ziemia Radomska; 6) Sroka Roch, urzędnik kolejowy z Częstochowy; 7) Nowak Anna, żona zabitego Franciszka Nowaka.

Lżej ranni:

1) Wilhelm Perlmutter, Kraków, 2) Jan Sieczko, lat 51, Warszawa (uszkodzenie ciężkie), przewieziony do szpitala w Łodzi, 3) Filip Sejnalek, lat 53, Bielsko, 4) Wacław Syłna, lat 34, z Sosnowca, ul. Piłsudskiego 5, 5) Kalipbey Zawis Wiazem, obywatelka turecka, 6) Andrzej Kilm, konduktor, 7) Mendel Szejnberg, lat 65, z Piotrkowa, ul. Rycerska 11, 8) Otylia Gisz, lat 30, Budapeszt, 9) Stefan Gisz, lat 5, Budapeszt, 10) Bela Gisz, lat 38, Budapeszt, 11) Piotr Olszynko, lat 52 z Będzina, 12) Stanisław Berlin, lat 46 z Będzina, 13) Samuel Jelin, lat 53 z Wiednia, 14) Zygmunt Jędrzejewski, konduktor z Warszawy i 15) Władysław Błazewski, lat 54, konduktor bagażowy z Warszawy.

SLEDZTWO.

Sledztwo prowadzi sędzia śledczy z Łowicza p. Gryz.

Z polecenia sędziego śledczego zaarrestowano maszynistę pociągu krakowskiego, Władysława Szatkowskiego, oraz jego pomocnika — Junczewicza. Później zaarrestowano obu dyżurnych ruchu z Rogowa, Szatkowskiego i Gorzewskiego, zarzucając im, iż nie uprzedzili pociągu krakowskiego o naprawie toru.

Ruch po obu torach wznowiony o g. 5.20. Przystąpiono do uprzątnięcia torów o godz. 2.30.

Tow. tow. sen. Kłuszyńska i Grossowa zostały odwiezione karetką Pogotowia Ratunkowego do szpitala w Bielsku.

Lekarze skonstatowali u tow. sen. Kłuszyńskiej kilka ciętych ran na głowie, oraz lekkie wstrząśnienie mózgu; u tow. Grossowej zaś — złamanie lewego obojczyka i ogólne potłuczenie.

Tow. sen. Kłuszyńska będzie musiała przez kilka dni pozostać w szpitalu.

Obu towarzyszkom wyrażamy tą drogą serdeczne współczucie z powodu wypadku i życzymy jaknajrychlejszego powrotu do zdrowia.

Nieszczęśliwy wypadek tow. sen. Kłuszyńskiej i Grossowej.

W dn. 8 b. m. tow. sen. Kłuszyńska uległa, wraz z tow. Grossową z Białej, katastrofie samochodowej.

Obie towarzyszki wyjechały w południe samochodem z Białej, w celu zwiedzenia kolonji dzieci robotniczych w Szczyrku. Na drodze w Mikuszowicach śląskich nastąpiło zderzenie z samochodem, nadjeżdżającym z przeciwną stronę. Zderzenie było tak silne, że obie towarzyszki wypadły z auta na drogę. Szofer wyszedł z katastrofy bez szwanku.

PRZEGLĄD PRASY

„Kurjer Poranny” ostro wystąpił wczoraj przeciwko temu, że projekty konstytucyjne Chjeno - Piasta nie tylko przemycano do komisji bez pierwszego czytania i właściwie bez wiedzy Sejmu, ale że p. Chaciński okazał się referentem nie projektu rządowego, lecz nowego projektu, który wykroił sobie z 5-ciu projektów!

Istotnie, jest to grubą niełojalnością w stosunku do Rządu i projektu rządowego. Sejm wypowiedział się jedynie za odesłaniem do komisji projektu rządowego. Inne projekty Marszałek „mechanicznie” odesłał do komisji, jak to się robi ze zwykłymi wnioskami poselskimi, chociaż w danym wypadku — ze względu na ważność sprawy i na konsekwencje charakteru tych wniosków w stosunku do projektu rządowego — należało postąpić inaczej.

Przypominamy, że w swoim czasie zwróciliśmy uwagę na niewłaściwą rolę, jaką Marszałek Rataj odgrywa przy „uzgadnianiu” wniosków Chjeno - Piasta. Zapewne skutkiem tych konwentyków jest owa procedura i ów referat p. Chacińskiego.

Zanadto jednak „Kurjer Poranny” nie powinien się oburzać. Rząd spowodował owe projekty chjeno - piastowskie, zgłosił je bowiem do Sejmu, w którym reakcja ma większość, no i liczył na jej poparcie... No, a reakcja zadrwiła sobie z Rządu: zamiast projektu min. sprawiedliwości Makowskiego jest projekt aplikanta sądowego Chacińskiego... Tak wywiedziono w pole Rząd p. Bartla...

„Słowo” wileńskie jest niezmiernie skromne. „Każdy z nas rozumie, że naprawę ustroju Państwa prowadzić należy etapami. Jeżeli jesteśmy monarchistami, to rozumiemy, że nie możemy żądać, aby już w najbliższą niedzielę Rząd p. Bartla koronował króla na Wawelu...”

Inaczej mówiąc: „Słowo” popiera projekt rządowy, ponieważ widzi w nim zmianę ustroju w kierunku monarchicznym... No, ale łaskawie nie żąda, aby „już w najbliższą niedzielę Rząd p. Bartla koronował króla na Wawelu...”

„Słowo” chwali p. Dubanowicza za jego czułości dla Rządu p. Bartla, a gani p. Strońskiego za jego grymasy opozycyjne.

„Polska Zbrojna”, jak cała prasa, podnosi wartość i znaczenie mowy tow. Daszyńskiego, ale z treści jej jest wiele naogół niezadowolona. Broni zapalczywie „profesorów”, utożsamiając z „profesorstwem” „cenzus wyższego wykształcenia”. Szanowna „Polska Zbrojna” powinna pamiętać, że Piłsudski nie jest i nigdy nie był profesorem, a nawet uniwersytetu nie mógł skończyć, bo poszedł na Sybir. A przecież ma chyba „cenzus wyższego wykształcenia”?

„Polska Zbrojna” zapewnia z całą stanowczością: „Kwestja reformy i ustanowienia władzy, a nie kwestja „walki przeciw reakcji” była osią przewrotu w maju”. Jakże cele Piłsudski zakreslił rewolucji, a jak rewolucja rozumiany był przez masy robotnicze i włościańskie — to są dwie różne rzeczy. Podczas jednak samego przewrotu hasło Piłsudskiego: walka z nieprawością odpowiadało poczuciu mas, że tu nie może chodzić o co innego jak walkę z reakcją.

„Gazeta Poranna” rzesistemi łzami opłakuje fakt aresztowania dyrektora Związku spółdzielni mleczarskich i jajczarskich Przewadzkiego za lichwę. Co innego, gdyby aresztowano jakąś przekupkę lub drobnego kramarza — „Dwugroszówka” nie uroniłaby ani jednej łzy, a wdzięcznie by się uśmiechnęła, gdyby to chodziło o żyda lub żydówkę. Ale tu chodzi o potentata mleczarsko-jajczarskiego, który ustanawia ceny na rynku! Takiemu wolno paskować, aresztowanie takiego paskarza to zamach na „bieg życia gospodarczego”. To jest atak na rolnictwo — woła obłudnie „Dwugroszówka” — chociaż sama stwierdza, że cenę masła ustanawiało Stowarzyszenie kupców polskich. Nieraz przecież sami rolnicy skarżyli się na różnicę między tem, co oni

dostają, a co biorą kupcy za ziemiopłody. Ale „Dwugroszówka” jest wyrozumiała na wszelkie paskarstwo.

„Dziennik Poznański” otrzymał z Wilna wiadomości o więzionych tam generałach. Okazuje się, że gen. Rozwadowski jest „wyższy ponad złość i zawiść”, ale „obawia się, że spornie wieranie mundur generalistyczny więzieniem podelnie poczuć moralne w armji”. O, prócz tego gen. Rozwadowski „z troską patrzy się na rozwój hasel komunistycznych w Polsce”.

Co za patrzyła! Jest oskarżony o grube nadużycia pieniężne — a on wzniósł moralizuje o „poniewieraniu mundur generalistyczny” i o niebezpieczeństwie komunizmu. Po stać zaiste z endeckiego Plutarcha!...

Strajk w młynie.

8 b. m. wybuchł strajk w centralnym młynie parowym przy ul. Prostej, z powodu niewypłacenia robotnikom zaległych zarobków i nieprzyznawania właściwych urlopów. Zawiadomiony o strajku inspektor pracy I obwodu, p. S. Kwapiński, przybył do młyna. Po długich pertraktacjach z robotnikami i zarządem młyna doszło do porozumienia. Przytem zarząd zobowiązał się wypłacić robotnikom zaległości w określonym terminie, oraz uregulować należności za urlopy, stosownie do odpowiednich przepisów i do umowy zbiorowej. Tegoż dnia robotnicy wznowili pracę. (—)

Zyski przemysłowców górnośląskich.

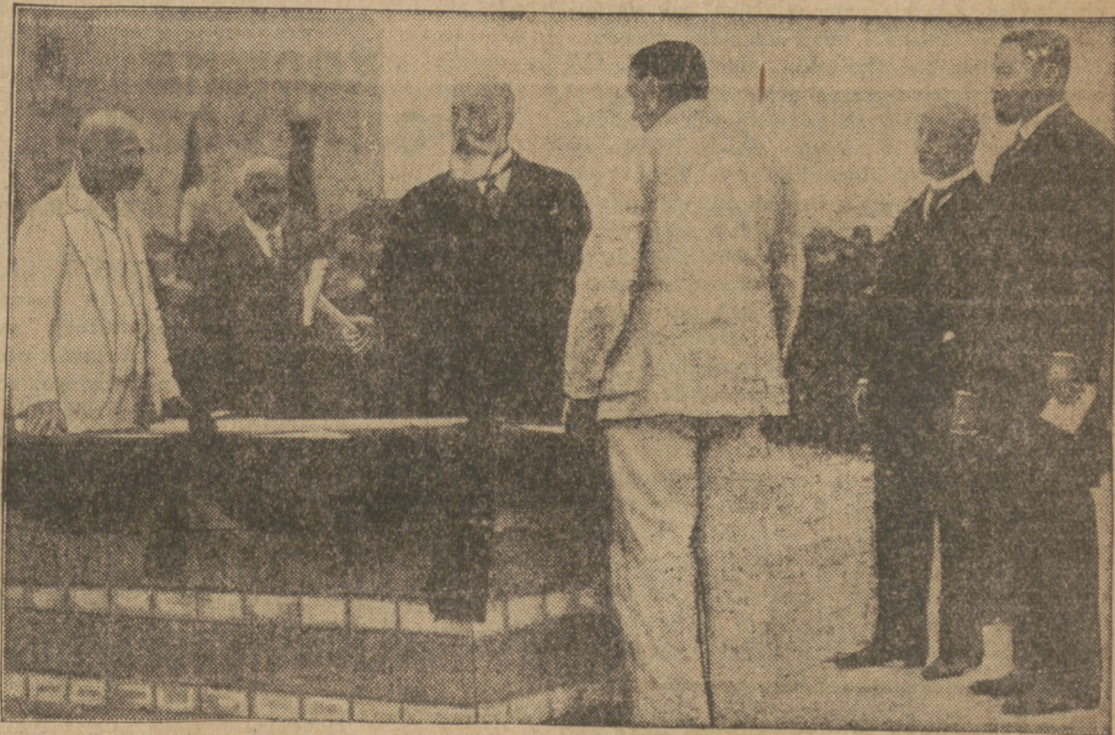
Jak się dowiadujemy, wśród przemysłowców górnośląskich istnieją rozdziewki na tle stosunku do Min. Przem. i Handlu. Część przemysłowców skłonna jest pójść na żądania Min. Przem. i Handlu w sprawie obniżki ceny węgla. Zyski węglowe przemysłowców górnośląskich są w chwili obecnej znaczne; jest faktem, że kopalnie eksportujące dotychczas węgiel na Hamburg i Szczecin zarabiały 14 zł. 15 gr. na tonnie. Kopalnie eksportujące na Gdańsk i Gdynię zarabiają od 20 do 22 zł. na tonnie. W miesiącu czerwcu wywieziono 1 milion 400 tysięcy tonn, z czego 300 tysięcy tonn przez Gdańsk.

Zmiany w Min. Oświaty.

W związku z nominacją Ministra Oświaty p. Ant. Sujkowskiego, krąży pogłoski o ustąpieniu w najbliższym czasie dotychczasowego wice-ministra p. Łopuszańskiego, który piastując swe stanowisko od początku istnienia Ministerjum był w wielu sprawach faktycznie odpowiedzialnym kierownikiem całej oświaty w Polsce, a w czasie piastowania godności ministra przez p. Stan. Grabskiego, był autorem całego szeregu projektów, które wywołały wielkie rozgoryczenie i żywe protesty ze strony wszystkich organizacji zawodowych nauczycielskich i przedstawicieli społeczeństwa.

W stosunku do mniejszości narodowych i ich szkolnictwa p. Łopuszański uchodzi za faktycznego autora wszystkich wydanych rozporządzeń i instrukcji.

Drugą sprawą, którą nowy Minister ma poddać gruntownej reformie jest cała dotychczasowa organizacja nadzorczych władz szkolnych, jak kuratoria i inspektoraty, które rozrosły się w ogromne władze i o wiele za liczne w stosunku do ilości szkół i nauczycielstwa. W tej sprawie wszystkie organizacje zawodowe nauczycielskie wnoszą memorjały i projekty organizacyjne, mające na celu wprowadzenie bardzo wydatnych oszczędności bez zmniejszania ilości szkół i sił nauczycielskich. Kuratoria wojewódzkie są władzami ogromnie przebudowanymi i wzorowanymi na dawnej radzie szkolnej krajowej, która istniała w b. Galicji i obejmowała cały kraj. Podobnie inspektoraty, zwłaszcza w większych miastach rozrosły się do rozmiarów wielkich urzędów, niezwykle skomplikowanych, co do swego zakresu działania i bardzo licznych pod względem personalnym.

Prezydent republiki austriackiej Hainisch kładzie kamień węgielny pod budowę domów mieszkalnych w Wiedniu. Domy te, zainicjowane przez socjalistyczny zarząd miasta, będą miały 250.000 mieszkań i rozwiążą palącą kwestję mieszkaniową.

Proces b. podprokuratora Hurczyna w Wilnie.

Proces podprokuratora Witolda Hurczyna w Wilnie (który zakończył się w dn. 5 lipca skazaniem Hurczyna na 5 lat domu poprawy) był głośną sensacją.

Akt oskarżenia zarzucał Hurczynowi szereg nadużyć, popełnionych w przeciągu 5 lat jego urzędowania w prokuraturze, gdzie był zastępcą znanego dobrze czytelnikom „Robotnika” niewieśnej sławy prokuratora Hołowni.

Według aktu oskarżenia, Hurczyn w przeciągu 5-letniej działalności na stanowisku podprokuratora popełnił aż 14 poważnych nadużyć, okradając powierzony jego pieczy dział depozytowy z poważnych sum marek polskich, a następnie złotych i dolarów. Od pierwszej chwili zwracał uwagę jego ciągłe hulanki Prokuratora Jędraka, zgłosiła do Hurczyna pretensję o 65 tysięcy złotych.

Głównym świadkiem w procesie był właśnie b. prokurator Hołownia, obecny wice-prokurator sądu okręgowego w Łucku. W zeznaniu swoim p. Hołownia wysuwał siebie niedwuznacznie na „bohatera”, dając do zrozumienia, że jeśli nadużycia Hurczyna zostały wykryte, to jest to tylko jego — Hołowni — zasługa.

Hurczyn wrócił z bolszewij w r. 1921 i w tymże roku został przyjęty na „słowo” przez p. Hołownię do miejscowej prokuratury. Dopiero potem wyszło na jaw, że jego przeszłość w Rosji była równie ciemna.

P. Hołownia oświadczył, że jednak do ostatniej chwili nie mógł uwierzyć, aby Hurczyn kradł. Miał go za człowieka honoru i, miast po ujawnieniu pierwszych nadużyć, z miejsca go aresztować, rozmówił się z nim „służbowo” u siebie w domu, a potem wręczył mu aż dwa rewolwery skarbowe. Hurczyn z tych rewolwerów nie skorzystał, a dalsze dochodzenie przeszło w inne ręce.

Ja — oświadczył Hołownia — zostałem sparaliżowany trybem postępowania względem mnie niesłychanie w sądownictwie!!

Dalej p. Hołownia oświadczył w swoim budzącym zeznaniu, iż koledzy Hurczyna obdarzają go jeszcze teraz sympatią, chociaż siedzi on na ławie oskarżonych, oraz że koledzy Hurczyna znosili p. Hołowni podczas jego urzędowania przy sądzie okręgowym w Wilnie truciznę w buteleczkach, intrygując przeciwko współkolegom. Zeznania swoje p. Hołownia zakończył słowami:

„Daj Boże, żebyśmy w Wolnej Polsce mieli więcej tak fachowych prokuratorów, jakim był Hurczyn”.

W drugim dniu procesu końcowe słowa p. Hołowni spotkały się z żywym protestem ogółu podprokuratorów w Wilnie, którzy przelali na ręce prokuratora Sądu list, protestujący gorąco przeciwko lekkomyślnym i krzywdzącym zarzutom, wypowiedzianym pod ich adresem przez p. Hołownię.

Zeznania pozostałych świadków potwierdziły w pełni zarzuty, wymierzone przeciwko Hurczynowi w akcie oskarżenia.

Między innymi, z zeznań świadka podprok. Misiewicz wynika, jak trudno było skłonić p. Hołownię do wszczęcia akcji przeciwko Hurczynowi. Na wiadomość, udzieloną mu przez Misiewicza o systematycznych nadużyciach Hurczyna, Hołownia oświadczył, że nie widzi w tem pewnych podstaw do wszczęcia akcji.

W rezultacie trzydniowej rozprawy Witold Hurczyn skazany został za liczne nadużycia na łączną karę 5 lat więzienia, z zamianą na dom poprawy. Powództwo cywilne zostało uwzględnione.

Wczoraj wrócili ze szpitala do domu pos. tow. Kuryłowicz z małżonką, którzy dzisiaj po ciężkich przeżyciach ostatnich tygodni wyjeżdżają na wypoczynek, gdyż do zupełnego zdrowia jeszcze nie wrócili.

Naszemu dzielnemu towarzyszywi i jego małżonce redakcja „Robotnika” życzy rychłej rekonwalescencji.

P. Żelechowski nadal jest pod opieką P. K. O.

Kiedy nad P. K. O. świeciła jeszcze gwiazda „potęgi i chwały” p. Lindego, panowała tam wszechwładnie gorączka budowlana. P. Hubert Linde budował, pamiętając o najbliższych — tak, że niejednemu chudy pieszczek dochrapał się z łaski „pana ministra” jak się patrzy nieruchomości i miał czem łzy otrzeć.

P. Adam Żelechowski, „dusza P. K. O.” i szanowny wice-prezes tejże instytucji, też należał do rzędu tych szczęśliwych wybrańców losu. Miał siedmiopokojowy, luksusowy pałacyk przy ul. Mochnackiego. Dziś, gdy stał się przymusowym bezrobotnym, sprzedał pałacyk, wychodząc widocznie z zasady, że łatwiej zjeść papierowe dziesięć złotych niż jedną cegłę. Ale to jest prywatną sprawą p. Żelechowskiego. Ciekawsze jest, że p. Adam otrzymuje 600 zł. emerytury miesięcznie i za co, widocznie za „zacną” godziwinę w P. K. O. Doprawdy Rząd jest pełen serca i litości.

A teraz trzecia i najciekawsza sprawa. Oto p. prezes Szmidt, nakazał wykończyć dla p. Żelechowskiego 5-cio pokojowy apartament w nowym domu P. K. O., przy ul. Filtrównej!

W swoim czasie p. Szmidt twierdził, że jego prawem jest jego sumienie. Zapytujemy więc, czy „sumienie” kazało p. Szmidtowi popełnić nadużycie.

Robotnicy popierają swoje pismo codzienne.

Ponowne egzaminy urzędników Min. Spr. Wew.

Min. Spraw Wewn. zarządziło ponowne egzaminy dla urzędników i urzędników kancelaryjnych. Egzaminom podlegać będą również urzędnicy stabilizowani. Egzaminy te mają na celu zbadanie fachowego uzdolnienia sił kancelaryjnych.

Podwyższenie taryf kolejowych

Dowiadujemy się, że Min. Kolei zamierza z dn. 1 sierpnia r. b. podwyższyć taryfy kolejową zarówno osobową jak i towarową.

Taryfa osobowa ma ulec podwyższeniu 25%. Zarządzeniem tem Rząd daje broń w ręce kupców i przemysłowców do podniesienia cen. Tak przynajmniej uczy dotychczasowe doświadczenie. Rząd, który postawił sobie za zadanie nie tylko ustabilizować ceny, ale nawet je obniżyć, nie może dawać złego przykładu!

Z Komisji Administracyjnej.

SAMORZĄD MIEJSKI.

Komisja Administracyjna uchwaliła, po całodziennych obradach, projekt ustawy o gminie miejskiej w drugim czytaniu. Główną część narad poświęcono postanowieniom, dotyczącym nadzorowi państwowemu nad gminami.

Według propozycji referenta, pos. tow. Jaworowskiego, postanowiono, iżby nadzór był wykonywany tak pod względem legalności, jak celowości. Art. 86 dotyczący tej materii opiewa: „Władza nadzorcza ma czuwać nad tem, aby: 1) gminy miejskie działały zgodnie z ustawami, 2) administracja sprawowana przez gminy miejskie miała bieg prawidłowy”.

Jeżeli gmina miejska działałaby wbrew powyższym wskazaniom, wówczas władza nadzorcza ustali obowiązek wydania potrzebnych zarządzeń.

Na wniosek przewodn., pos. Putka, uchwalono ograniczenie nadzoru w tym sensie, że władza nadzorcza nie przysługuje prawo zniewalania gmin do podejmowania zadań, które nie leżą w obrębie obowiązków gminy, lecz pozostawione są jej dobrej woli.

Nadzór nad aktami wyborczymi ustalono, jak następuje: 1) wybór prezydenta m. Warszawy oraz wybór prezydentów Krakowa, Łwowa, Poznania, Wilna, Lublina, Łodzi i Bydgoszczy zatwierdza Prezydent Rzplitej, 2) wybór prezydentów lub burmistrzów miast wydzielonych z powiatów oraz miast nie wydzielonych z powiatów, lecz podlegających nadzorowi Wydziału Wojewódzkiego, można zakwestjonować umotywowanym sprzeciwem, skierowanym do Min. Spraw Wewn., które sprzeciw odrzuca lub zarządza nowy wybór, 3) w pozostałych miastach, podlegających władzy nadzorczej wydziałów powiatowych, nie będzie instytucji zatwierdzania lub sprzeciwu, podobnie jak to ustalono w projekcie ustawy o gminie wiejskiej.

Projekt przewiduje w pewnych wypadkach rozwiązanie reprezentacji miejskiej, atoli z zaniechaniem instytucji Rad Przybocznych.

Wreszcie załatwiono postanowienia przejściowe. Prawa nabyte przez dotychczasowych pracowników gminnych, zostały zachowane.

W przyszły wtorek przychodzi pod obrady projekt ustawy o ordynacji do gminy wiejskiej. Ref. pos. Pawłowski (Zw. Chł.). W środę i czwartek rozważany będzie projekt ustawy o organizacji powiatu. Ref. pos. Kozłowski (Z. L. N.).

KRONIKA PARLAMENTARNA.

Z KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Wczoraj rano obradowała komisja spraw zagranicznych, która podzieliła referaty umów handlowych, nadesłanych przez M. S. Z. do Sejmu, jako pilne.

Następnie pos. tow. Niedziałkowski wyśtosował wezwanie do przewodniczącego komisji, aby zaprosił Ministra Spraw Zagr. do wygłoszenia przed komisją exposé o polityce zagranicznej.

KRONIKA POLITYCZNA.

DELEGACJA CENTR. KOM. POROZUM. PRACOWN. PAŃSTW. U PREZESA RADY MINISTRÓW.

W dniu 8 b. m. delegacja Centr. Komisji Porozumiewawczej Zw. Prac. Państw. jednoczącej 14 scentralizowanych organizacji zawodowych, w osobach tow. St. Grylowskiego, dr. Żuniaka, Z. Dudy i M. Kisielnickiego, została przyjęta przez p. Prezesa Rady Ministrów, prof. Bartla, któremu złożyła memorjał w sprawie aktualnych postulatów rzesz pracowników państwowych.

Delegacja wysunęła postulaty:

a) podwyższenia uposażenia do realnej wartości z grudnia ub. r. (przy uwzględnieniu wzrostu kosztów utrzymania w 1-ej połowie b. r. (t. j. o 15.7%);

b) podjęcia przez Rząd prac w celu ścisłego ustalenia norm płac, odpowiadających istotnemu minimum egzystencji;

c) stosowania w obecnej sytuacji redukcji osobowej pracowników państw. jedynie w wyjątkowych wypadkach, w konsekwencji

przeprowadzenia celowej reorganizacji całej administracji państwowej;

d) ścisłego przestrzegania przez władze ustalonych zasad redukcji (uchwała Rady Ministrów z dn. 24.IV 1924 r.);

e) ubezpieczenia pracowników państwowych na wypadek redukcji w Funduszu Bezrobocia.

P. Prezes Rady Ministrów oświadczył, iż zdaje sobie sprawę z niezmiernie niskiego uposażenia urzędników, w obecnej jednak sytuacji finansowej Państwa nie może nic przyrzekać, podziwia się natomiast pewnej poprawy stosunków dopiero w listopadzie b. r.

Zapewnił następnie delegację, iż jest przeciwnikiem tak zw. mechanicznych sposobów redukcji i podziela punkt widzenia w tej sprawie delegacji.

W końcu stwierdził, iż przedstawione przez delegację możliwości podwyższenia dochodów są przedmiotem narad w Rządzie.

Z BANKU GOSPODARSTWA KRAJOWEGO.

W dn. 6 b. m. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego, pod przewodnictwem zastępcy Prezesa B. G. K., p. S. Ossowskiego. Rada Nadzorcza przyjęła do wiadomości i uchwaliła upoważnić Dyrekcję do zawarcia kontraktu z amerykańską firmą Ulen Co. co do drugiej transzy pożyczki w wysokości 6.000.000 dolarów, między innymi, na cele asenizacyjne dla miast Kielc, Sosnowca, Dąbrowy Górniczej, Zgierza i Otwocka.

Pozatem Rada Nadzorcza wysłuchiwała i przyjęła do wiadomości sprawozdanie Dyrekcji o stanie interesów „Koopolnej” w związku z udzieloną w swoim czasie gwarancją za tę instytucję.

O uzdrowienie finansów Francji

DEBATA W IZBIE DEPUTOWANYCH.

Paryż, 9 lipca. (PAT.). Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych Caillaux, odpowiadając na przemówienie deput., tow. Bluma, które wywarło wielkie wrażenie, wyraził się, iż socjalistyczny projekt konsolidacji bonów skierowany byłby przeciwko kredytowi publicznemu. Istnieją — mówił Caillaux — jedynie dwa sposoby rozwiązania: plan rzeczoznawców lub konsolidacja. Rząd przeprowadzi rewolucję franka, lecz stopniowo i ostrożnie. Projekt rozwiązania, zmierzający do zmniejszenia wartości biletów o 15%, jest niemożliwy.

W zakończeniu Caillaux domaga się od Izby dokonania wyboru pomiędzy planem rzeczoznawców, a planem socjalistycznym. Po dokonaniu tego wyboru — trzeba będzie działać szybko.

Paryż, 9 lipca. (AW). Poza partją socjalistyczną inne partje w izbie nie wyraziły swego zdania co do projektu finansowego rządu. Charakterystyczne jest, że partje, które po mowie ministra skarbu Caillaux zrobiły mu wielką owację — oklaskiwały również gorąco mowę tow. Bluma.

Socjalistyczna frakcja ma złożyć dzisiaj wniosek, dla którego będzie żądała po skończeniu dyskusji pierwszeństwa głosowania. Wniosek domaga się podatku majątkowego, odrzucenia pożyczki zagranicznej i umowy waszyngtońskiej. W głosowaniu

UKŁADY POLSKO - NIEMIECKIE.

Dnia 16 czerwca 1926 roku został podpisany w Berlinie układ polsko - niemiecki w sprawie urzędu celnego i paszportowego w Korzeniowie.

Dnia 18 czerwca 1926 r. został podpisany w Poznaniu układ polsko - niemiecki o kopalniach węgla brunatnego, przeciętych granicą.

Dnia 14 sierpnia 1926 r. rozpoczną się we Wrocławiu rokowania w sprawach granicznych, celem podpisania układów polsko-niemieckich o administracji Odry i Warty, oraz w sprawie rybołówstwa w wodach granicznych.

ZAPRZECZENIE d-ra KEMMERERA.

Dr Kemmerer oświadczył wczoraj ministrowi Skarbu, iż zwrócono jego uwagę na wiadomości, opublikowane ostatnio w niektórych pismach niemieckich, a pochodzące rzekomo z Warszawy, w tym sensie, jakoby podczas konferencji z przedstawicielami polskimi powiedział, że kapitał amerykański nie ma zaufania do sytuacji handlowej w Polsce i jakoby miał wyrazić inne pesymistyczne poglądy odnośnie do obecnego gospodarczego położenia i widoków na przyszłość w Polsce. Dr Kemmerer oświadcza z naciskiem, iż niema ani słowa prawdy w tych pogłoskach i że ani on sam, ani też żaden inny z członków jego Komisji, nie powiedział nic podobnego do żadnej z osób urzędowych lub do kogokolwiek wogóle.

Z MINISTERJUM SKARBU.

P. Min. Skarbu, inż. Czesław Klarnier, przyjął wczoraj: posła belgijskiego, Bernarda de l'Escaille, posła Malinowskiego i senatora Siedleckiego, delegację Centralnej Organizacji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych, delegację Polskiego Zjednoczenia Gospodarczego i delegację Krajowych Fabryk Przewodników Elektrycznych.

tem nastąpi właściwe rozstrzygnięcie kwestii zaufania do rządu.

DALSZY CIĄG DYSKUSJI.

Paryż, 9 lipca. (PAT.). Izba deputowanych kontynuuje dyskusję nad finansowymi projektami rządu. Przemawiali: Georges Bonnet i de Tinguy du Pouet z unij republik. - dem., należący do grupy Louis Marin'a, oraz Bokanowski, wyrażający pogląd, że dochody budżetowe są dostateczne dla uwolnienia skarbu od przeważnej części jego kłopotów finansowych. Mówca odmówił udzielenia rządowi jakichkolwiek pełnomocnictw, a wreszcie zapowiada, że odda głos za udzieleniem zaufania tylko takiemu rządowi, który potrafi się wykazać realnymi czynami.

POROZUMIENIE Z ANGLJĄ W SPRAWIE DŁUGÓW.

Paryż, 9 lipca. (PAT.). Według „Matina”, wydaje się, iż porozumienie francusko - angielskie w sprawie długów jest już prawie zupełne. Sposoby uregulowania pierwszych spłat dorocznych są niemal równoznaczne z moratorium. Uzyskano zabezpieczenia w sprawie klauzul ochronnych. Traktat ten będzie mógł służyć za podstawę dla uzyskania odpowiednio korzystnych warunków ze strony Stanów Zjednoczonych, w formie wzajemnych deklaracji, dotyczących interpretacji tekstów.

Strajk górników w Anglii

DALSZA POMOC ZWIĄZKÓW ROSYJSKICH.

Moskwa, 9 lipca. (PAT.). Rada centralna związków zawodowych Unii sowieckiej postanowiła przesłać dalsze 380 tys. rubli angielskiemu związkowi górniczemu.

Sprawy austriackie na Konferencji Ambasadorów

Paryż, 9 lipca. (PAT.). Konferencja Ambasadorów zebrała się z inicjatywy wojskowej komisji kontrolującej dla Austrii. Komisja sporządziła sprawozdanie o stanie rozbrojenia Austrii, zarzucając Austrii tolerowanie organizacji wojskowych, wedle wzoru niemieckiego, z których niektóre kierowane są przez Niemców. Ponadto komisja zauważyła, że w Austrii znajdują się znaczne zapasy pewnych towarów, które mogłyby być użyte, na wypadek wojny. Zapasy te przekraczają znacznie normalne zapotrzebowanie handlowe Austrii. Niemcy usiłowały zakupić te zapasy i temu właśnie przyszłodziś chce konferencja ambasadorów. Wojskowa komisja kontrolująca domaga się ponadto kontroli nad niektórymi kolejami strategicznymi.

Konferencja ambasadorów zamianowała rzeczoznawców, którzy mają sporządzić odpowiednie sprawozdanie.

Proces 35 „komsomolców-buntowników”

Łwów, 9 lipca. (PAT.). „Gazeta Poranna” donosi z Petersburga: W tutejszym trybunale wojskowym odbyła się głośna sprawa, będąca echem pamiętnej walki Zinojewy z obecnymi kierownikami rządu sowieckiego. Obecnie sądzono 35 „komsomolców - buntowników”, którzy twierdzą, że należą do ideowej opozycji komunistycznej. Wyrokiem trybunału 4 komsomolców skazano na rozstrzelanie, 5 na 8 lat ciężkiego więzienia, a 26 na dwuletni pobyt w batalionie karnym.

Rokowania francusko-hiszpańskie w Maroku

Madryt, 9 lipca. (PAT.). Rokowania francusko - hiszpańskie, dotyczące sprawy Maroka, zostały zakończone. Zawarty układ będzie przedstawiony do zatwierdzenia obu rządów. Sprawa wydalenia Abd-El-Krima będzie przedmiotem osobnego układu, przyczem miejsce internowania b. wodza Rifienów nie jest dotychczas ustalone.

W Portugalii

Lizbona, 9 lipca. (PAT.). W położeniu politycznym nastąpiła znowu komplikacja, gdyż armia wypowiedziała się przeciwko generałowi Gomez Costa i domaga się jego ustąpienia. Komitet, złożony z 3-ch generałów i 2 admirałów, ma utworzyć nowy rząd z udziałem osób cywilnych.

Przesilenie gabinetowe w Estonii

Tallin, 9 lipca. (PAT.). Przewodniczący zgromadzenia narodowego powierzył misję tworzenia nowego rządu byłemu prezydentowi państwa Teemantowi, należącemu do zw. chłopskiego.

Stosunki gospodarcze polsko-rumuńskie

Bukareszt, 9 lipca. (PAT.). Z miarodajnych kół słychać, że rząd rumuński powziął uchwałę rozbudowania, celem umożliwienia lepszych stosunków gospodarczych z Polską portów naddunajskich i nad morzem Czarnym, mianowicie w Braila i Galacu. Mają być tam utworzone polskie strefy wolne. W ten sposób ma być ukuty eksport polski do morza Śródziemnego i na Wschód, co z drugiej strony wpłynie na wzmożenie ruchu na kolejach rumuńskich i na Dolnym Dunaju. Odpowiednie konferencje między Warszawą a Bukaresztem są już w toku.

Sledztwo w sprawie zamachu na redaktora pisma w Białogrodzie

Białogrod, 9 lipca. (PAT.). Pisma donoszą, że śledztwo w sprawie zamachu, dokonanego w Skopje na redaktora pisma nacjonalistycznego Popowicza doprowadziło do wykrycia organizacji, złożonej z 12-tu członków, która, z polecenia macedońskiej organizacji rewolucyjnej, miała dokonać szeregu zamachów na różne osobistości w Serbji południowej.

Trzęsienie ziemi na Sumatrze

London, 9 lipca. (PAT.). Na Sumatrze panuje nieopisana panika. Codziennie nadchodzą straszne sprawozdania o rozmiarach katastrofy trzęsienia ziemi. Liczba ofiar przekroczyła już 1000 osób. Ciągłe jeszcze wydarczają się nowe wstrząśnienia. Podziemny łoskot w okolicach góry Merapi jest od wczoraj czynny.

Wiadomości telegraficzne

— Dnia 15 b. m. odbędzie się w Gdyni poświęcenie nowego dworca kolejowego.

— Z Lizbony donoszą, iż dyktator generał Gomez da Costa usunął dekretem przywódcę portugalskiej delegacji przy Lidze Narodów Alfonsa da Coste, który dawniej był kilkakrotnie prezesem Rady Ministrów i pozabawił go stanowiska posła. Przyczyny tego kroku są nieznane.

— „Petit Journal“ donosi, że w Indjach na Filipinach, w Indochinach oraz Sjamie grasuje epidemia cholery. W Indjach zmarło dotychczas 43.556 osób.

— Wczoraj w nocy zmarł w Pradze znany powieściopisarz czechosłowacki Karol Reiss, w wieku 67 lat.

— „Neue Freie Presse“ donosi z Jokohamy o stwierdzeniu tam kilku wypadków dżumy, w tym jednego śmiertelnego.

— W Paryżu aresztowano 25-letniego Hiszpana Józefa Alamarcha, przy którym znaleziono fałszywe papiery. Podejrzany on jest o współudział w spisku na życie króla hiszpańskiego.

— W związku z wypadkami w Zagrzebiu, mówi się tu o możliwości rekonstrukcji gabinetu, przyczem wymieniana się Marka Trilowicza, jako następcę prezesa rady ministrów Uzunowicza.

— Przybyła do Poznania delegacja rzeczoznawców z ramienia Ligi Narodów, celem zaznajomienia się ze stanem dróg wodnych w Polsce.

— Sejm bawarski powziął uchwałę, żądającą rewizji planu Dawesa. Wszystkie stronnictwa głosowały za rezolucją.

— W Sztokholmie dokonano wymiany dokumentów ratyfikacyjnych szwedzko - polskiego układu lotniczego.

— Z Berlina donoszą: Kilka drukarni berlińskich otrzymało w ostatnim czasie listy z Afryki, Indji i Australji z propozycjami fabrykacji fałszywych banknotów angielskich. Firmy niemieckie listy te odesłały do władz angielskich, które wyraziły im za to podziękowanie i przesyłały honoraria w wysokości 50 funtów szt.

— W pobliżu Medjolanu nastąpiło zderzenie samochodu z pociągiem. Z pięciu siedzących w samochodzie jedynie 2-ch ciężko rannych zostało przy życiu, trzech pozostałych pasażerowie zostali przez lokomotywę w straszny sposób zmasakrowani.

— Z Kalkuty donoszą: W okolicach Pabna dochodzi do coraz częstszych starć między hindusami a mahometanami. Policja zranila kilku mahometan, którzy usiłowali uwolnić aresztowanych manifestantów.

— Z Schweren (Meklemburg) donoszą, iż w dniu wczorajszym utworzony został nowy gabinet pod przewodnictwem Pawła Schroedera. Nowy rząd cieszy się poparciem socjaldemokratów, demokratów i komunistów.

— Sejm pruski uchwalił wydanie posła komunistycznego Dorra władzom sądowym. Dorra był wykluczony z partji komunistycznej za sprzeniewierzenie.

— „Central News“ donoszą z Medjolanu, że w miejscowości Suga w Pjemontcie zdarzył się niezwykle wypadek samobójstwa górnika zatrudnionego w tamtejszych kopalniach węgla. Sztyngar Gagnon zjawił się podczas śniadania przy stole z nabojem dynamitowym w ustach. Przestraszeni towarzysze w liczbie 20, którzy już rozpoczęli śniadanie, rzucili się do ucieczki, gdy spostrzegli, iż Gagnon podpała lont naboju. Zanim jednak zdążyli opuścić salę, nastąpił ogłuszający wybuch i głowa nieszczęsnego górnika została odrzucona o 50 metrów. 10-ciu z pośród obecnych na sali górników zostało mniej lub ciężiej rannych.

Czasopisma nadane

„Sztuki piękne“. Numer 9-ty (2-go rocznika) ukazał się już w handlu. Treść numeru: 1) Bourdelle (napisał Antoni Potocki), 2) Wystawa „Rytmu“ (napisał Mieczysław Treter), 3) Kronika artystyczna.

Numer zdoł 27 reprodukcji w tekście i 1 plansza trójbarwna z obrazu L. Wyczółkowskiego „Mnich nad Morskim Okiem“.

Cena egz. 5 zł., prenumerata kwart. 14 zł. Do nabycia we wszystkich księgarniach i w Administracji „Sztuk Pięknych“, Kraków, Wolka 19.

Wyszła z druku część druga pracy tow. Adama Pragiera p. t. „Zarys skarbowości komunalnej“. Cena zł. 7.

Do nabycia w Księgarni Robotniczej, Warszawa, Warecka 9.

Wobec podpisania umowy z pracownikami Drukarnia „ROBOTNIKA“

czynna jest bez przerwy mimo bezrobocia w przemyśle drukarskim.

Przyjmuje do szybkiego wykonania wszelkie roboty drukarskie.

WARECKA 7, tel. 120-13 i 195-90.

Sprawozdanie teatralne

TEATR NARODOWY. „Safandul“, komedia w 4 aktach Wiktoryna Sardou, przekład G. Czernieckiego.

Miło jest zobaczyć jeszcze raz po wielu latach tę starą, piękną i dobrze zrobioną komedię, choć na to, aby ze zdumieniem przypomniać sobie, że jednak był kiedyś czas, kiedy zachwycano się jeszcze ideą postępu. Dziś perwersja naukowa ośmieszyła słowo „postęp“, tyle napisano przeciw postępowi, np. że hasło postępu jest podrywka, że niema postępu, jest tylko walka, że dziś tylko nieostrożny lub nieświadomy używa tego słowa; zamiast tego woli się powiedzieć: futurizm. Związka reakcja romantyczna przed wojną nagromadziła stosy poahńbień przeciw postępowi.

Przedstawienie „Safandul“ było rehabilitacją teatru Narodowego po „Burzy“. Przegląd najlepszych sił: w roli tytułowej Chmieliński, Solski, Kamiński. Wszyscy grali wspaniale. Najtrudniejsze zadanie miał p. Chmieliński, jako margrabia, dobry, szlachetny, łatwo zapalny; nasympatyczny p. Solski, jako Vaudin, despotyczny głosiciel wolności; najłatwiejsze p. Kamiński, jako safandula bez przemości. P. Kamiński mówi już niewyraźnie, połowa jego roli przepada, niezbędne jest zarządzenie temu — chyba budżet teatru jeszcze to wytrzyma. Inne role grano z wielką rutyną, ale bez szczególnej wynalazczości. Miłe głosy, miłe twarze, P. Hnydziński miał w 3 akcie zadanie przejść od udawania miłości do wpłatania się w prawdziwą miłość, ale nie wybrnął z tego zadania dość przekonująco, tak że po wyjściu nie wiedzieliśmy, czy grał komedię, czy to była prawda. Nasi artyści — jak to już nieraz przykładowo wskazywałem — często nie rozumieją, zdaje się, takich skomplikowanych zadań. Ale od tego przecież jest reżyserja i zadania aktorskie są ważniejsze od pilnowania wierności stylów epoki.

K. I.

Wszystkim, którzy raczyli wziąć łaskawy udział w pogrzebie s. p. Antoniego Szelwachowskiego, a w szczególności Zarządowi Koła Z. Z. K. st. Warszawa — Praga, dzielnicy P. P. S. Nowe — Bródno i Pelcowizny, oraz Współpracownikom Zmarłego st. W. — Praga.

Serdeczne Bóg Zapłać składa
RODZINA.

Wiadomości № 19 Księgarni Robotniczej

Warszawa, Warecka 9, tel. 229-70

Biuletyn Urzędu Emigracyjnego Nr. 9—11	2—
Godzjasz wili A. Zagadnienie państwa Gruzińskiego w świetle prawa międzynarodowego	1.50
Leliwa G. Problem skarbowy w świetle prawdy	2—
Maryjański W. gen. Sport strzelecki i jego trening	3—
Nalkowski W. Jednostka i ogół. Szkice i krytyki psycho-społeczne	5—
Peretjatkowicz T. Ustawa o zwalczaniu lichwy i jej stosowanie w praktyce, z załączeniem odnosnych ustaw i rozporządzeń oraz ważniejszych okólników	1—
Prezzolini G. Faszyzm	6—
Robotniczy Przegląd Gospodarczy Nr. 6 czerwiec 1926 r.	1—
Sieroszewski W. Józef Piłsudski, Pierwszy Marszałek Polski	1.20
Wielopolska M. J. Braterstwo ludów. (Rzecz o dziele nieświadomości)	4—
Zbiór przepisów prawnych, dotyczących pracy na roli na obszarze Rzeczypospolitej, z wyłączeniem woj. śląskiego oraz obszaru Spisza i Orawy	6—

LITERATURA PIĘKNA.

Danilowski G. Pociąg (Nowela)	—95
Dante Alighieri, Pieśniarz	6—
Jesienin S. Pugaczow, Poemat dramatyczny	1.80
Lange A. Róża polna. (Nowele)	—80
Samozwaniec M. Na ustach grzechu Powieść	—
Wyd. przejrane i poprawione	2.40
Samozwaniec M. Starość musi się wyszumieć	4—
Tagore R. Gora. Powieść	10—
Tysiąc i jedna noc. Powieści księżniczki. Szachrazady. Wyd. pełne. Pod red. W. Sieroszewskiego. T. I	1.45

Nakładem Spółdzielni „Nowe Życie“ ukazała się nowa książka

tow. Mieczysława Niedziałkowskiego p. t. „TEORIA I PRAKTYKA SOCJALIZMU WOBEC NOWYCH ZAGADNIEN“.

Cena 5 zł.

Skład główny w Księgarni Robotniczej, Warszawa, Warecka 9, tel. Nr. 229-70.

WIADOMOSCI Z CAŁEGO KRAJU.

CHRONICZNY NIEPOKÓJ W WIEZIENIU ŁOMŻYŃSKIM.

W dn. 6 b. m. rozpoczęło głodówkę pięciu więźniów politycznych z Łap z burmistrzem Świątkowskim na czele, dn. 8 b. m. poparli ich pozostali więźniowie polityczni w liczbie stu kilkudziesięciu, odmawiając również przyjmowania pokarmów i urządzając manifestacyjne krzyki i śpiewy. W południe przyłączyła się część więźniów kryminalnych i nastąpiło rozbijanie sprzętów więziennych. Wezwane zostało wojsko, które otoczyło więzienie i przywróciło spokój. Jakkolwiek sprawa nie została jeszcze należycie wysвітłona, to jednak nie ulega wątpliwości, że więźniowie tym razem nie mają do zarzucenia władzom więziennym, a protestują przeciwko władzom sądowym, które latami całymi prowadzą śledztwa w sprawach politycznych, trzymając oskarżonych pod kluczem, po to, aby sąd wydał w rezultacie wyrok uniewinniający.

W sprawie przeciwko grupie więźniów politycznych, w liczbie kilkudziesięciu, aresztowanych w Łomży i Ostrowiu, śledztwo dotychczas nie zostało zakończone, pomimo, że od czasu masowych aresztów upłynęło 7 miesięcy.

PRZEŚLADOWANIE PPS W OKOLICACH ROZWADOWA.

Czytamy w „Naprzodzie“:

W okolicach Rozwadowa rozpoczął komitet miejscowy PPS intensywną działalność organizacyjną, urządzając zebrania i konferencje z robotnikami. Nie podoba się to jednak policji w Radomyślu i proboszczowi z Woli. Gdy z końcem ubiegłego miesiąca tow. Adolf Skoczek, przewodniczący komitetu PPS w Rozwadowie, oraz tow. Karol Bajak urządzili zebranie poufne w domu ob. Stehna, wkroczył do mieszkania prozdownik Jaskot i wyniósł się dopiero po ciętej odprawie, jaką mu dał tow. Skoczek.

Tow. Skoczek pouczył robotników o znaczeniu organizacji, piętnując zachowanie się dyrektora zakładów państwowych (Tartaku).

Po referacie szeregu robotników przystąpiło do PPS i związku zawodowego.

Teraz dopiero zaczęły się prześladowania i śledztwa, które na własną rękę prowadził kierownik Kaługa, redukując i grożąc redukcjami na prawo i lewo.

Czy wie o tem dyrektor tartaku? Co na to władze? Postaramy się o to, by pouczyć tych panów, że nie są kacykami, ale urzędnikami, opłacanymi z pieniędzy skarbowych i obowiązkiem ich jest służba, a nie szpiclowanie.

Komitet miejscowy PPS w Rozwadowie nie uleknę się tej naganki, a gdy tylko zajęcia pozwolą, przybędzie do Rozwadowa któryś z towarzyszy posłów na zgromadzenie.

ZATARG LEKARZY Z ZARZĄDEM POW. KASY CHORYCH W KUTNIE.

Od dnia 16 kwietnia r. b. na terenie powiatu Kutnowskiego trwa zatarg pomiędzy lekarzami, a Kasą Chorych. Strona materialna zatargu, zdawałoby się, przestała być dominującą, ponieważ komisarz Kasy Chorych zgodził się na powołanie komitetu doradczego Oddziału Kasy w Dobrzelinie i Żychlinie.

Lekarze żychlińscy w Dobrzelinie pracują już od 18 maja. Oddział w Żychlinie nie stara się przeciw zawrzeć umowy na gorszych warunkach, widocznie więc lekarze z jakichś innych względów nie chcą współpracować z Kasą Chorych.

Żychliński Komitet Doradczy, zniewolony stanowiskiem ociągających się lekarzy, zwraca się do Związku Lekarzy Państwa Polskiego w Warszawie i do Urzędu Pośrednictwa Pracy w Warszawie pismem, następującej treści:

„Ze względu na przeciąganie zatargu pomiędzy lekarzami, a Powiatową Kasą Chorych w Kutnie, prosimy o delegowanie nam do usamodzielnionego Oddziału Kasy w Żychlinie lekarza internisty z kilkoletnią praktyką. Mieszkanie gwarantowane; wynagrodzenie minimum 500 zł. miesięcznie. Żychlin jest poważnie uprzemysłowiony i posiada do 8000 mieszkańców“.

PŁOCICZNO (pow. Suwalski).

Odbył się tutaj 28 czerwca r. b. w tartaku wiec, na którym sprawy polityczne omówił tow. poseł Dziegielewski. Rezolucję CKW przyjęto jednogłośnie.

Proletariat tutejszy jest politycznie i zawodowo należycie zorganizowany. Przed kilku tygodniami przeprowadził skutecznie akcję zarobkową i o urlopy.

Ognisko Z. P. N. Sz. P. w Augustowie zawiadamia Sz. Koleżanki i Kolegów, że na kursie humanistycznym końcowym w Augustowie są wolne miejsca. Kurs upaństwowiony. Warunki przyjęcia jak na kursa Państwowe. Opłata 50 zł. z góry przy przyjęciu. Rozpoczęcie kursu dn. 13 lipca 1926 r.

Zarząd Ogniska Augustów Z. P. N. Szkół Powsz. Rynek 43.

RUCH ROBOTNICZY

Ruch zawodowy.

Centr. Zw. Rob. Przem. Spożywczo, oddział Cukierników. W dn. 12 lipca odbędzie się nadzwyczajne zebranie oddziału w sprawach organizacyjnych.

Ruch kult-oświatowy

Wycieczka nad morze Zarządu Głównego TUR pod kierunkiem tow. posła Z. Piotrowskiego wyrusza z Warszawy przez Toruń, Bydgoszcz dn. 10 lipca (sobota) o godz. 23 m. 55. Zbiórka uczestników wycieczki: Odjazdowy Dworzec Główny o godz. 22 m 30, sala sprzedaży biletów po lewej stronie.

Ruch spółdzielczy

Spółdzielnia Warszawskiej Organiz. Mi. „Turowiec“, Al. Jerozolimskie 6, pokój Nr. 6, przyjmuje zapisy na członków. Wyciąg ze statutu Art. 10. Członek obowiązany jest wpłacić wpisowe w wysokości groszy 50.

Art. 12. Udział wynosi 5 złotych. W czym dwa złote przy zapisaniu się. Pozostała suma w ciągu trzech miesięcy.

Poleca: Zatwierdzony przez K. C. całkowity ubiór organizacyjny jako to: spodnie, marynarka, (french), koszule, krawaty, czapki i sztylpy.

Przyjmuje zamówienia na artykuły sportowe jak: koszulki, spodenki, piłki, buty, artykuły pisemne, druki i t. p. udziela kredytu!!!

Z sądów.

W n-rze z dn. 12 marca r. b. podaliśmy wiadomość o śmierci 10-letniego Bogusława Orłowskiego wskutek pobicia przez kolegę szkolnego, Edwarda Wojciechowskiego. Sąd Okręgowy w Warszawie, po rozpatrzeniu materiału, zebranego w tej sprawie przez prokuratora, postanowił w dn. 1 czerwca r. b., na posiedzeniu gospodarczym, sprawę przeciw W. umorzyć z powodu niedostatecznych poszlak. Należy dodać, że śledztwo wykazało, iż zmarły cierpiał na daleko posuniętą gruźlicę.

Z Radjostacji Warszawskiej.

Program na dziś.

15 — 15.15. Komunikat handlowy.
17 — 17.25. Odczyt z działu „Sport“ p. t. „Sport wodny“ wygłosi p. Tadeusz Semadeni.
17.30 — 18.30. Jazz-band.
18.30 — 19. Pogawędka z działu „Radjokronika“ p. t. „Człowiek i zwierzęta a radio“ wygłosi dr. Marjan Stępowski.
19 — 19.25. Odczyt z działu „Historja cywilizacji“ p. t. „O alchemji i alchemikach“ wygłosi dr. Marceł Nałecz — Dobrowolski.
20 — 20.15. Komunikat rolniczy.
20.30 — 22. Koncert wieczorny. Muzyka lekka.

Koncert prof. Aleksandra Michałowskiego przez radio. Znakomity odtwórca Chopina, prof. Aleksander Michałowski, w niedzielę, dn. 11 b. m., wystąpi przez radio z koncertem, poświęconym twórczości Chopina.

Radioamatorzy dnia tego usłyszą we wspólnym wykonaniu znakomitego pianisty: Balladę As-dur, dwa nokturny, Etiudę Ges-dur, Mazurek i Scherzo.

W przyszłym tygodniu ukaże się w oddzielnym wydaniu mowa tow. I. Daszyńskiego wygłoszona w Sejmie na debacie Konstytucyjnej p. t.

„W obronie przedstawicielstwa ludowego“.

Cena broszury gr. 10.

Zamówienia przyjmuje Sekretariat Generalny C.K.W. P.P.S. Warecka 7, tel. 230-44.

MAGISTRAT m. st. WARSZAWY

podaje do wiadomości płatników podatku komunalnego od lokali, iż wszystkim płatnikom tego podatku zostały rozesłane nakazy płatnicze za III i IV kwartały roku bieżącego.

Podatek ten płatny jest bez odsetek i kar za zwłokę do dnia 15-go sierpnia r. b.

Magistrat uprasza osoby, które nie otrzymały nakazu płatniczego, o zakomunikowanie o tem Wydziałowi Finansowo Podatkowemu (Senatorska 14, telef. Nr. 135-21) względnie o zgłoszenie się do Wydziału celem otrzymania nakazu.

Dziś o godz. 9 wiecz. w CYRKU Wielki Konkurs Śpiewu Mistrzów

WYKONAWCY:

Adam Didur, I. Dygas, S. Gruszczyński, J. Kepura, M. Krzyżanowska, L. Kochańska, E. Mossakowski.

Bilety u Chodowieckiego i w Cyrku.

Zycie gospodarcze.

KREDYTY NA NAWOZY SZTUCZNE DLA ROLNICTWA.

Min. Rolnictwa od pewnego czasu czyni wysiłki w kierunku zorganizowania szerokiej akcji kredytowej na cele nawozowe. Poza przyznawami przez Bank Polski i Bank Gospodarstwa Krajowego kredytami redyskontowymi dla przemysłu superfosfatowego, potasowego i azotowego, akcję w dziedzinie zaopatrzenia rolnictwa w nawozy sztuczne rozwinię w najbliższych dniach Państwowy Bank Rolny, który dn. 5 b. m. otrzymał powiększenie kredytu redyskontowego w Banku Polskim na cele nawozowe o sumę 4,500,000 zł.

Państwowy Bank Rolny będzie dostarczał rolnikom nawozy sztuczne za pośrednictwem Spółdzielni Rolniczo-Handlowych, Spółdzielni Kredytowych (Banki Ludowe, Kasy Spółdzielcze i t. p.), Kas Gminnych, a gdzie niema takich organizacji—bezpośrednio grupom rolników na zasadzie t. zw. solidarnej odpowiedzialności, przy zamówieniach conajmniej całego ładunku wagonowego. Rolnicy otrzymają nawozy na kredyt z terminem płatności do 15 stycznia 1927 r. Kredyt oprocentowany będzie na 13% w stosunku rocznym. Prowizji Bank nie będzie pobierał.

Notowania giełdy warszawskiej

Dol. Stan. Zjedn. za 1—9.15
Frankl francuskie za 100—25.25
Funtów angielskie za 1—44.85
Florenty holend. za 100—370.25
Kor. czesko-słow. za 100—27.30
Frankl szwajcar. za 100—178.35
Szyllingi austriackie za 100—130.22
Liry włoskie 100—32.35

KRONIKA

STAN POGODY

(według danych Państw. Instytutu Meteorolog.)

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie 27,6°, najniższa 17°.

W Zakopanem i przy Morskiem Oku pogodnie, temperatury rano wynosiły odpowiednio 14° i 17°, najniższa w nocy 8° i 11°, najwyższa onegdaj 22° i 18°.

Prawdopodobny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Na północy - zachodzie i południu kraju zachmurzenie przeważnie duże, skłonność do burz i miejscowych opadów, temperatura bez zmian, w środku i na północy - wschodzie zachmurzenie umiarkowane, ciepło, słabe wiatry z kierunków wschodnich.

Komiteta Obchodu 150-lecia Niepodległości Stanów Zjednoczonych podaje do wiadomości publicznej, że w witrynach wystawowych księgarni „M. Arct i S-ka” w Warszawie, ul. Nowy Świat 35, w dniach 10 i 11 b. m. odbędzie się wystawa 111 artystycznie wykonanych tomów z przeszło 4 milionami podpisów pod „Adresem” do Narodu Amerykańskiego.

Wycieczki i place gier i zabaw dla dzieci, pozostałej na lato w Warszawie. Warszawska Komisja Oddziałowa Kół Młodzieży Polskiego Czerwonego Krzyża urządza place gier i zabaw dla młodzieży. W tym roku Komisja otworzyła dwa place na Woli: przy ul. Skierniewickiej 18/20 i przy ul. Górczewskiej, róg Płockiej. Place są czynne od 1 b. m. od godz. 10 do 3 popoł. pod kierunkiem specjalnych instruktorów z Komisji.

Rejestracja jaglicy. Min. spraw wojskowych, po porozumieniu z min. spraw wewnętrznych (Gen. Dyr. Służby Zdrowia) zarządziło sporządzenie i przesłanie przez PKU imiennych wykazów chorych na jaglicę bezpośrednio do odpowiednich starostw (lekarzy powiatowych). Wykazy powyższe mają obejmować tylko żołnierzy (rekrutów), zwalnianych ze służby czynnej, natomiast zbieranie danych, dotyczących chorych na jaglicę poborowych, będzie należało do władz administracyjnych I instancji, przeprowadzających pobór. Wobec tego MSW (Gen. Dyr. Służby Zdrowia) zwróciło się do wojewodów z okólnikiem, w którym prosi o coroczne przekładanie wykazów liczbowych chorych na jaglicę popisowych i szeregowych. Celem otrzymania dokładnych danych co do rozpoznania jaglicy wśród ludności w wieku poborowym, należy badać na jaglicę każdego poborowego, gdyż choroba ta w okresie początkowym niczem nie ujawnia się nazewną. W myśl obowiązujących przepisów lekarze powiatowi, względnie komunalni (sejmikowi, miejscy etc.) winni badać na jaglicę otoczenie popisowego i szeregowego, chorego na jaglicę, zamieszkałych w miejscu stałego urzędowania lekarza, wydając odpowiednie zarządzenia co do leczenia chorych, oraz zarządzenia zapobiegawcze.

Żużycie wody w czerwcu. W czerwcu r. b. zużyto w Warszawie 2,870,128 metrów sześciennych wody filtrowanej, gdy w czerwcu roku zeszłego 2,846,468 m. sześć. Przeciętne dzienne spożycie wody wynosiło w czerwcu 95,671 m. sześć, gdy w roku zeszłym w czerwcu 94,882. W czerwcu, w porównaniu z majem r. b., zużycie wody jest prawie takie samo, jeżeli zważyć, że statystyka za maj obejmuje 31 dni.

Lekcje boks. W dniach 15—20 lipca, w lokalu Polskiej YMCA rozpoczyna się lekcje-treningi boks, zorganizowane przez Dep. Wydziału Fizycznego YMCA dla członków wszystkich klubów sportowych. Treningami kierować będzie p. p. r. Berski, Opłata wynosi 3 złote mies. Informacji udziela p. Kurnicki codziennie w godz. od 19—21

na przystani AZS-u. Zapisy w lokalu YMCA, Młodowa 10.

KARY ZA LICHWĘ.

Drogi cukier. Oddział walki z lichwą Kom. Rządu przesłał do sądu do spraw lichwiarskich sprawę właśc. sklepu spożywczego przy ul. Środzkiej Nr. 25, Adolfa Mrocza, oskarżonego o pobieranie nadmiernych cen za cukier.

Lichwa kawiarniana. Sprawę właśc. kawiarni przy ul. Ptasiej Nr. 6 Sura Zakulnik, oskarżonej o pobranie nadmiernych cen za bułeczki i jajka, oddział walki z lichwą Kom. Rządu skierował do sądu do spraw lichwiarskich.

WYPADKI.

Ujęcie „szopenfeldziarki”. Przy ul. Marszałkowskiej Nr. 129 w magazynie ubiorów dziecięcych M. Alberti, ujęto na gorącym uczynku kradzieży złodziejkę „szopenfeldziarkę”, Mariem Estorową, od której odebrano cztery garnitury dziecięce.

Nagły zgon. Przy ul. Smoczej Nr. 7 w mieszkaniu własnym, zmarł nagle z niewiadomej przyczyny 63-letni Kazimierz Jaskulski. Lekarz Pogotowia nie mógł ustalić przyczyny śmierci.

Zamachy samobójcze. 25-letnia Józefa Rydzynska (Czartoryskich 11) usiłowała otruci się esencją octową. Pogotowie przewiozło desperatkę do szpitala Wolskiego.

— 21-letnia Wacława Paczkowska (Wolska Nr. 46) przy mężu, napiła się jodyny w zamiarze samobójczym. Pogotowie udzieliło pomocy desperatce na miejscu.

Nie wskakuj i nie wyskakuj! Wanda Krauze-równa (Tamka 37), skacząc do bębniącego w ruchu tramwaju linii Nr. 21 przy omentarzu katolickim na Nowem Brudnie, potknęła się i wpadła pod wagon, ulegając ogólnemu potłuczeniu. Pogotowie przewiozło ofiarę wypadku do domu.

Z braku opieki. 6-letnia Eugenia Kawka (Łomżyńska 27) puszczonej samopas na ulicę Pradolicką w Targówku, dostała się pod przejeżdżającą wóz, powożony przez Czesława Filipczaka (Środzka 21). Pogotowie, po udzieleniu pomocy, przewiozło dziecko do domu.

Rozbicie kasy ogniotrwałej. Nocy ubiegłej kasiarze dostali się do strony ul. Polnej przez fundamenty nowego domu — do kantoru na I piętrze w domu Warsz. Tow. Akc. „Motor” przy ul. Marszałkowskiej Nr. 23, gdzie rozbili tylną część kasy ogniotrwałej, zabierając z niej całą zawartość w postaci 300 zł. gotówką i czeku na P.K.O. na sumę 180 zł. Kasiarze wyszli z łupem tą samą drogą na ul. Polną.

— Na ul. Żelaznej Brama przed domem Nr. 11 samochód Nr. 389 (18383), prowadzony przez Abrahama Zylbersztajna, przejechał 10-letniego Chasłaka Reimana (Skórzana 6). Chłopca ze złamaną prawą nogą w kolanie i w stawie przewiozło Pogotowie do szpitala żydowskiego. Szofera aresztowano.

Kradzież palta z szatni teatru „Niezależnego”. Po onegdajszym przedstawieniu w teatrze Niezależnym jedna z pań stwierdziła w szatni, że zginęło jej palto wartości 250 zł. Mała dziewczynka, odbierająca i wydająca okrycia, nie może dać sobie rady z tą czynnością, nie też dziwnego, że w ten sposób publiczność spotyka tak niemiłe niespodzianki.

Rozbój w lesie Bielańskim. Wczoraj około południa na przejeżdżającego na rowerze przez las Bielański 17-letniego Mieczysława Szala, syna gajowego lasów państwowych na Bielanach, napadło znieścacka dwóch opryszków. Napastnicy zadali Szalowi pałką ranę tłuczoną w głowę, poczem zrabowali rower i uciekli w stronę Młocin. Rannego nieprzytomnego przewieziono do 26-go komisariatu, gdzie lekarz Pogotowia stwierdził ciężki stan Szala i, po opatrunku, przewiózł go do szpitala Dz. Jezus. Wkrótce z 26-go komisariatu wysłano w pościg za napastnikami wywiadowcę i dwóch posterunkowych, lecz obława nie dała pożądanego wyniku.

Podczas kąpieli. 19-letni Moszek Goldszalter (Smocza 60) fryzjer, kąpać się w Wiśle powyżej mostu kolejowego, uległ rozcięciu lewej nogi przez rozbity butelkę, wskutek czego nastąpił krwotok. Pogotowie przewiozło Goldszaltera do szpitala Przem. Pańskiego.

Śmiertelny skok z V piętra. Wczoraj w południe do domu Nr. 6 przy ul. Zygmuntowskiej na Pradze przyszła jakaś kobieta i w zamiarze samobójczym wyskoczyła przez okno V piętra w klatkę schodową na bruk podwórza. Przy denatce znaleziono dokumenty na nazwisko Neumano-wej Małki, lat 28 (Ząbkowska Nr. 28). Przeniesiona do szpitala Przem. Pańskiego, nie odzyskawszy przytomności, zmarła.

Ofiara kąpieli. Wczoraj w południe z Wisły przy lewym brzegu, wprost wsi Siekierok, posterunkowy komisariatu wodnego, Skwarski, wyłowił zwłoki Stefana Nogala, lat 26 (Chełmska 28). Nogal utonął podczas kąpieli w niedozwolonym miejscu w dn. 8 b. m.

Skutki nadużycia alkoholu. W tramwaju linii „Okólnej” na rogu ul. Złotej i Sosnowej stracił przytomność pracownik cukierniczy, 26-letni Zygmunt Cerega (Prosta 32). Konduktor, przy pomocy pasażerów, wyprowadził nieprzytomnego z tramwaju do dorożki, poczem policjant przewiózł go do 8 komisariatu. Tam lekarz Pogotowia stwierdził zatrucie alkoholem i mimo usiłowań

biegów w postaci zastrzyków, nie zdołał przeprowadzić Cerega do przytomności, przeto przewiózł go w stanie ciężkim do szpitala Dz. Jezus.

Wypadek samochodowy. Na rogu ul. Żorawiej i Kruczej samochód przejechał dozorcę domu Nr. 26 z Al. Ujazdowskich, Jana Skorupnińskiego, u którego lekarz Pogotowia stwierdził potłuczenie prawej stopy.

TEATR I MUZYKA

Teatr Narodowy. Dziś i jutro komedia Sardou „Safanduly”.

Teatr Letni. Dziś i dni następnych „Strzelec od Maksyma”.

Teatr im. Bogusławskiego. Dziś i dni następnych „Nie-boska komedia” Z Krasńskiego

Teatr Polski. Dziś premiera „Azais”

W niedzielę o g. 4 pop. dana będzie tylko raz jeden, po cenach niższych, przezbawna komedia „Dzień bez kłamstwa”.

Teatr Nowości. Gościnne występy operetki krakowskiej. Dziś „Baron Kimmel”. Ceny miejsc od 50 gr. do 5 zł.

Teatr Mały. Codziennie „Osiołkowi w żłoby dano...”

Teatr im. Fredry. Dziś 5-aktowy wodewil „Królowa Przedmieścia”.

Teatr Niewiarowski. Świeżo wystawiona rewja p. t.: „Bomba do góry”.

Teatr Odrodzone (na Pradze). Dziś i dni następnych sztuka M. Szukiewicza „Na wymowie” (Na łaskawym chlebku).

Operetka krakowska w „Nowościach”. Dziś i dni następnych o godz. 8.30 komiczna operetka Waltera Kollo „Baron Kimmel”. W środę 14 lipca premiera melodyjnej najnowszej operetki R. Stolca „Tamieć Szczęcia”. Bilety w cenie od 50 gr. do 5 zł. wcześniej nabywać można w kasie zamawiając Chodowieckiego, Krak. Przedm. 9.

Teatr „Perskie Oko” dawać będzie tylko jedno przedstawienie codziennie o godz. 9.15 punktualnie. We wtorek 13 b. m. premiera pożegnalnej rewji p. t. „Dowiedział na Marszałkowskiej”.

Teatr Eldorado. Dziś premiera programu Nr. 5 pod nazwą „Ecie-Pecie”.

Teatr Olimpia. Powtórzenie premjery p. t. „Trzymaj Pentelkę”.

Dolina Szwajcarska. Dziś koncert Ork. Repr. P. P. pod dyr. Sielskiego Muzyka francuska z udziałem sopranistki St. Sługockiej i art. opery lwowskiej M. Saleckiego. Wejście 50 gr., ulg. 30 gr.

Balet w Łazienkach. Jutro o godz. 5 po poł. odbędzie się w teatrze na Wyspie w Łazienkach przedstawienie wokalno-baletowe o nader urzmaconym programie z udziałem pierwszorzędnych sił baletowych i barytonisty Stanisława Znicza. Dochód przeznaczony na rzecz Tow. Przyjaciół Inwalidów.

Dzisiejszy konkurs mistrzów śpiewu. Zapowiedziany występ najwybitniejszych artystów-śpiewaków w Polsce odbędzie się dziś o godz. 9-ej wiecz. w Cyrku. Obfity program, który składa się z arii operowych, pieśni i romansów, wykonany będzie przez śpiewaków tej miary, jak: Adam Didur (ostatni jego występ przed wyjazdem do Ameryki), Dygas, Gruszczyński i Kiepusa, wybitni tenorzy opery warszawskiej, znakomite śpiewaczki: M. Krzyżanowska i Laura Kochańska, oraz słynny bas opery warszawskiej E. Mossakowski.

Bilety od 1 zł do nabycia u Chodowieckiego, Krak. Przedm. 9.

DLACZEGO

lekarze polecają Kathreiner kawe słodową Kneippa? Zawiera bowiem potrzebne dla zdrowia części składowe, których nie posiada żaden inny wyrób.

W jakości — treść!

DRUKARNIA „ROBOTNIKA”
Wykonujemy wszelkie roboty w zakresie druku i druku. Przyjmujemy do druku: DZIENNIKI, TYGODNIKI, MIESIĘCZNIKI. Ceny niskie. WARSZAWA, ul. WARECKA 7.

ZUPEŁNA WYPRZEDAŻ OBUWIA

dziecinne, uczniowskie i pensjonarskie Pantofle skóra od 7 zł. Buciki „ 7.50 Płócienn „ 5
Nowy-Swiat 49 m. 29.
Fr. Skarżyński.

Dr. Jan Alapin,
Królewska 31, tel. 49-44.
Chor. skórne, wener. (syfilis analizy krwi) niemoż. pto. 9—2, 5—9.

Przychodnia dla chorych GRANICZNA 14,
Telefon 57-44.

Przyjmują lekarze wszystkich specjalności. Gabinet dentystryczny. Roentgen. Lampa kwarcowa, elektryzacja, analiza lekarskie. Przyjęcia codziennie. Choroby weneryczne od 7-ej do 8-ej wieczorem. Przyjęcia w gabinecie ginekologicznym wzwonione. Porada 3 złote.

PIĘGI złote plamy i przyszłość

usuwa: „Crem de Rose”
Żądać w składach aptecznych i perfumeriach.
Skład główny
St. Kopeć,
Chłodna 55.

LECZNICA

Przychodnia dla chorób, skórnych, wenerycznych i wewnętrznych. Leczenie najnowszymi środkami. Naświetlanie Rentgen, Lampa kwarcowa, Solux. Analizy lekarskie. ORDYNACKA 9, tel. 516-03 czynna od 9 r. do 9 w. Porada 3 zł.

Przychodnia dla chorych CHŁODNA 42,
tel. 52-52.

Lekarze wszystkich specjalności. Analizy lekarskie. Gabinet dentystryczny. Rentgen. Lampa kwarcowa. Elektryzacja. Choroby weneryczne. Od 1—3 pp. i od 7—8 wiecz. Porada 3 złote.

OGŁOSZENIA DROBNE

Meble na raty! Najtańsze źródło, nowych, używanych i ołomany. Złota 7—23.

Poszukuje pracy, jako kelner, numerowy, lokaj, lub jakiegokolwiek innej. Mam świadectwa—służylem w wojsku 2 1/2 roku i obecnie znajduję się bez pracy.—Wiadomość Grzybowska 68a Bolesław Radziszewski.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za pierwszy wysokości 1 milimetra w tekście gr. 40, za tekstem gr. 15, komunikaty i nadesłane gr. 60, nekrologi gr. 15, drobne za wyraz gr. 15. **Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej.** Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Wygłoszenia w numerach niedzielnych o 25 procent drożej. Układ ogłoszeń w tekście 4-szpaltowy, układ zwyczajnych 8 szpaltowy. Za termin druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor naczelny dr. FELIKS PERL.

Redaktor odpowiedzialny JAN M. BORSKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w drukarni „Robotnika”, Warecka 7.